

1 TODELLISUUDEN ONGELMAT, 1. OSA

1.1 Mitä useimmat eivät tiedä

¹Kysymykseen, onko ihmiskunta tähän mennessä onnistunut tutkimaan prosentin verran todellisuudesta, vastasi eräs aikamme etevä tiedemies: "Ei, ei edes prosentin kymmenestuhannesosaa."

²Siis ei edes yhtä miljoonasosaa! Sellaista tutkijaa kieltämättä kunnioittaa. Kukaan ei tee suurempaa vaikutusta kuin se, joka oivaltaa, miten äärettömän tietämätön ihmiskunta on elämän suhteen. Sillä onhan ilmeistä kaikille, jotka ovat hyödyntäneet sen, mitä teologia, filosofia ja tiede esittävät todellisuudesta, että vedetyt johtopäätökset ovat pelkkiä hypoteeseja (kaunisteleva sana arvailuille ja oletamuksille!). Tai kuten professori Whittaker asian ilmaisee: "Me tiedämme, että on jotakin, mitä kutsumme aineeksi, mutta emme tiedä, mitä se on; tiedämme, että se liikkuu, mutta emme tiedä miksi, ja tämä on kaiken tietomme summa." Näin on. Tiede ei kykene vastaamaan kysymyksiin Mitä? ja Miksi?, minkä jo Newton oivalsi. Vapautuakseen tämän aivan liian kiusallisen tietämättömyyden osoituksista, pyrkivät nykyajan filosofit hylkäämään kaikki todellisuuskäsitteet kutsumalla juuri niitä fiktioiksi!

³Teologian, filosofian ja tieteen piireissä on runsaasti auktoriteetteja, jotka osaavat arvostella kaikkea ja jotka antavat vuorevarmoja lausuntoja sellaisesta, mitä he eivät ole edes tutkineet. He tietävät ennakolta, että "tämä" ei voi olla totta, sillä se on "ristiriidassa luonnonlakien kanssa". Niin kuin heidän paperipaavinsa olisi ratkaissut heille olevaisuuden ongelmat ja tarjonnut maailmankatsomuksen, joka selittää todellisuuden ja ratkaisee perusluonteiset tiedonongelmat! Niin kuin tiede voisi määrätä, mikä on "ristiriidassa luonnonlakien kanssa", kun se ei ole tutkinut edes prosenttiakaan niistä!

⁴On tärkeää, ettemme rajoitu siihen, mitä on tutkittu, emmekä torju ainoatakaan aatetta syystä, että se vaikuttaa meistä vieraalta, epätodennäköiseltä tai turhalta. On tärkeää tarkastella jokaista uutta tiedon mahdollisuutta. Me tiedämme liian vähän, joten meillä ei ole varaa laiminlyödä pienintäkään mahdollisuutta laajentaa tietämystämme. Ensi katsannolla kaikki uusi tuntuu useimmista epätodennäköiseltä. Omasta mielestään arvostelukykyiset hyväksyvät vain sen, mikä sopii heidän ajatusjärjestelmäänsä. Mutta heidän pitäisi oivaltaa, että jos tämä kerran on totta, niin heidän pitäisi olla lähes kaikkietäviä.

⁵Tiedemiehet näyttävät alituisesti unohtavan, että heidän hypoteesinsa ja teoriansa ovat vain tilapäisiä. He kehuvat olevansa dogmaattisuudesta vapaita, ajattelevansa vapaasti ja oikein. Mutta tieteen historia on aina todistanut päinvastaista. Yhä vieläkin on aivan liian yleistä, että tieteen auktoriteetit hylkäävät näennäisesti epätodennäköisen, vieraan ja tuntemattoman (jollainen jokainen mullistava aate on ollut). Tutkimatonta tiedemiehet kutsuvat huiputukseksi, kun taas uskovaiset nimittävät sitä jumalaksi.

⁶On jotakin ilmeisen parantumatonta, syvälle juurtunutta typeryyttä siinä, että kieltäydytään tutkimasta.

⁷Todellinen etsijä, joka on oivaltanut ihmiskunnan täydellisen perehtymättömyyden ja älyllisen avuttomuuden olemassaolon ongelmien suhteen, ottaa selvää kaikesta, eikä välitä vallitsevien auktoriteettien kategorisesta torjunnasta tai jäljittelevän yleisen mielipiteen ivailusta ja halveksunnasta kaikkea sellaista kohtaan, mitä se ei tiedä tai ei voi käsittää.

⁸On nähtävästi toivoton tehtävä selvittää täysin tuntematonta perehtymättömille, varsinkin, jos tämä tuntuu vieraalta, epätodennäköiseltä ja epätodelliselta.

⁹Ihmiskuntaa on niin kauan ruokittu niin monilla uskonnollisilla, filosofisilla ja tieteellisillä sekä viime vuosikymmeninä myös okkulttisilla yrityksillä selittää olemassaoloa, että useimmat ihmiset kieltäytyvät tutustumasta todelliseen tietoon, kun sitä tarjotaan. He tyytyvät tutkimaan heille näkyvää maailmaa. Yleinen epäily jonkun toisen todellisuuden olemassaolosta voittaa yhä

enemmän alaa.

¹⁰Mutta kuvitellaanpa, että todellisuudesta onkin olemassa sellaista tietoa, joka oppineista näyttää hulluuden huipulta. Oletetaanpa, että filosofi Kant erehtyi väittäessään, ettemme tule koskaan tietämään mitään luonnon sisäisestä todellisuudesta. Otaksutaanpa, että intialaiset rishit, egyptiläiset hierofantit, gnostiset teurgit ja alkuperäiset, aidot rosenkreuzilaiset eivät olisikaan sellaisia mystagoogeja, puoskareita ja pettureita, jollaisiksi oppineet ovat yrittäneet heidät tehdä.

¹¹Tämän päivän oppineisuudelle on tunnusomaista halveksunta kaikkea isiltä perittyä kohtaan, aivan kuin kaikki ihmiskunnan tähänastiset kokemukset olisivat mielettömiä ja elinkelvottomia.

¹²Luonnontiede on kehittynyt pitkälle rajoitetuilla aloillaan. Mutta ainoastaan näiden tieteiden eliitti alkaa aavistaa, kuinka vähän ihmiskunta tietää kokonaisuudesta.

¹³Mitä tietävät paleontologit ihmiskunnan iästä? Senkö, että täysin kehittyneitä ihmisiä on esiintynyt planeetallamme 21 miljoonan vuoden ajan?

¹⁴Mitä tietävät geologit molemmista puolipallomantereista, Lemuriasta ja Atlantiksesta, jotka nykyisin lepäävät Tyynen meren ja Atlantin pohjalla, ja muinaistutkijat näiden mantereiden sivilisaatioista?

¹⁵Mitä tietävät arkeologit kulttuureista, jotka ovat meidän aikaamme paljon lähempänä kuin edellä mainitut: intialaisesta kulttuurista noin 50.000 vuotta sitten, egyptiläisestä 40.000 vuotta sitten, perulaisesta 15.000 vuotta sitten tai edes muinaiskreikkalaisesta noin 12.000 vuotta sitten?

¹⁶Mitä tietävät oppineet eri salaisista tietokunnista, joita on esiintynyt monissa maissa? Mitä he tietävät siitä tietokunnasta, jonka Vjaasa perusti Intiassa noin 45.000 vuotta sitten, Hermes Trismegistos Egyptissä noin 40.000 vuotta sitten, ensimmäinen Zoroaster Persiassa noin 30.000 vuotta sitten tai Pytagoraan vain noin 2700 vuotta sitten perustamasta tietokunnasta?

¹⁷Mitä tietävät oppineet olemassaolosta, maailmankaikkeuden rakenteesta, muista ainelajeista ja maailmoista kuin fyysisestä tai siitä, että on olemassa viides luomakunta?

¹⁸Mitä tietävätkään nämä suunnattoman oppineet edes yksilön elämän jatkuvuudesta hänen jätettyään kuluneen organisminsa?

¹⁹Sekin vähäinen, mitä he ehkä sattumalta ovat onnistuneet kuulemaan tästä tiedosta, on niin vääristeltyä, että sitä voidaan lähinnä pitää karkeana taikauskona.

²⁰Ajatus tiedon salassapitämisen tarpeellisuudesta on länsimaiselta näkökannalta jotenkin suorastaan liikuttava tai joka tapauksessa vastenmielinen, mikä taas yllyttää olettamaan, että on kysymys "humpuukimestareiden henkisestä puoskaroinnista".

²¹Intialaiset sitä vastoin ilman muuta hyväksyvät, että vaiteliaisuus on tarpeen. Heillä on monituhattavuotinen kokemus siitä, ettei saa "heittää helmiä", eivätkä he sitä tee.

²²Ja näin niistä yksinkertaisista syistä, että täsmällinen ymmärtäminen vaatii huomattavia edellytyksiä ja että kaikkea valtaa-antavaa tietoa väärinkäyttävät ne, jotka kykenevät käyttämään valtaa omaksi hyväkseen.

²³Intiassa on monenlaisia joogea. Korkeimman lajin joogit ovat vain erityisten vihittyjen tuntemia. Joogit, joihin länsimaalaiset saavat tutustua, ovat useimmiten ramakrishnalähetystön jäseniä. He opettavat saankhja- ja veedaantafilosofiaa Ramakrishnan kaavan mukaan. Korkeimmat joogit ovat vihittyjä ja jättävät tietonsa perinnöksi vain harvoille valituille oppilaille ja mitä ankarimman vaitiolovelvollisuuden ehdolla. He pitävät kaikkia länsimaalaisia barbaareina ja katsovat tiedon häpäisyksi ilmaista siitä jotakin näille tietämättömille, auttamattoman epäileville, ivallisen ja röyhkeän ylimielisille urkkijoille, jotka väärinkäyttävät tiedon niin pian kuin olettavat ymmärtäneensä sen. Sitä paitsi länsimaalaiset asettavat kaiken tietämyksensä barbaarisuuden palvelukseen ja pahantekijöiden käytettäväksi.

²⁴Intialaisen elämänasenne on länsimaalaisen asenteen suoranainen vastakohta. Fyysisen maailman ollessa länsimaalaisille ainoa olemassaoleva maailma, on ylifyysinen todellisuus taas intialaisille olennainen tosiasia. Korkeammat ainemaailmat ovat fyysisen aineen aineellinen perusta ja syyt luonnonprosesseille ovat löydettävissä näistä korkeammista maailmoista.

²⁵Todellinen joogi, joka on onnistunut kokeiluissaan, on kehittänyt elimiä, jotka toisilla ovat yhä vielä kehittymättömiä. Nämä elimet on tarkoitettu järjestäytymään ja elävoitymään vastaisuudessa, jolloin ne luovat edellytyksiä tutkia korkeampia molekyyllilajeja, kokonaista sarjaa korkeampia aggregaatiotiloja, mikä on kaukana atomifysiikan tutkimusmahdollisuuksien ulottuvilta.

²⁶Näistä taipumuksista länsimaalaisilla ei ole minkäänlaista mielikuvaa. Heidän mahtavat auktoriteettinsa torjuvat ivaten ja halveksuen ajatuksen senkaltaisista mahdollisuuksista. He omaavat nimittäin erinomaisen kyvyn arvostella sellaista, mistä he eivät mitään tiedä.

²⁷Intialainen maailmanselitys onkin paljon länsimaista etevämpi. Se opettaa kehityksestä, sielun ennaltaolosta, jälleensyntymisestä ja karmasta eli kylvön ja korjuun laista. Se vakuuttaa, että on olemassa muitakin maailmoja kuin fyysinen maailma ja ottaa tehtäväkseen tämän todistamisen vakaville ja vilpittömille etsijöille, jotka ovat valmiita antautumaan sen menetelmille kehittääkseen ihmisessä piileviä korkeammanlaatuisen objektiivisen tajunnan taipumuksia. Siten se osoittaa, että agnostikot ja skeptikot ovat väärässä kieltäessään ylifyysisen tiedon, olemassaolon lainmukaisuuden, kehityksen jne. ja raivaa näin tietä esoteriikalle.

²⁸Kuinka länsimaalaiset sitten voivat tietää mitään ylifyysisistä maailmoista, kun heiltä puuttuu kyky todeta niiden olemassaolo? He toteavat tosiasioita fyysisessä aineessa soveltamalla fyysisistä tajua (objektiivista fyysisistä tajuntaa). Varman tiedon toteaminen korkeammassa maailmoissa vaatii vastaavanlaatuista tajua. Näille korkeammanlaatuisille tajuille on annettu epäonnistunut nimitys selvänäköisyys.

²⁹Tiedemiehiä ei voi moittia siitä, että heiltä puuttuu emotionaalinen tai mentaalinen taju. Mutta on oikein vaatia, etteivät he jyrkästi kieltäisi sellaisen olemassaoloa, josta heillä ei ole mitään loogista oikeutta lausua mielipiteitä.

³⁰Filosofia ei opeta ihmistä ajattelemaan yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa. Sen sijaan se opettaa, että ihminen pelkäänsä erehtyy yrittäessään ajatella ilman vaadittavia tietoja. Sitä filosofit eivät ole vielä kukaan oivaltaneet. Sitä paitsi he ovat epäonnistuneet mitä selvimmän tiedonongelman ratkaisemisessa.

³¹Länsimaisen psykologian arvostelu luovutetaan mieluiten seuraavan selonteon ymmärtäväiselle lukijalle.

³²Ajatusjärjestelmiinsä tyytyväiset (varsinkin skeptikot) pitäkööt ne mielellään. Jokainen meistä saa oppia uudelleen tulevien elämien aikana. Mutta on olemassa etsijöiden luokka, joka vaistomaisesti aavistaa, että täytyy olla jotakin muuta, jotakin enemmän, että asiat eivät voi olla siten kuin oppineet sanovat niiden olevan. Juuri nämä etsijät esoteerikko tahtoo saavuttaa, ei suostutellakseen, vaan pyytäkseen heitä tutkimaan esoteerikkaa loogisesti. Jos oppi on erheellinen, täytyy olla mahdollista kumota se loogisesti. Mutta sitä ei kumota tavallisella pötypuheella, jota tarjoavat aina ne, jotka eivät ole koskaan asiaa tutkineet.

³³Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella esoteerinen tieto jää pelkäksi työhypoteesiksi useimmille ihmisille. Mutta mitä pitemmälle ihmiskunta kehittyy, sitä kiistattomammaksi käy hypoteesin verraton ylivoimaisuus.

³⁴Järjestelmät ovat ajattelun orientoitumistapoja. Tosiasiat ovat suurelta osalta arvottomia, ennen kuin järki osaa sovittaa ne oikeisiin yhteyksiinsä (historiallisiin, loogisiin, psykologisiin tai kausaalisiin). Kaikki mielekäs ajattelu perustuu periaatteille ja järjestelmille. Jokainen ajatteleva ihminen on tehnyt itselleen järjestelmiä, olipa hän siitä tietoinen tai ei. Järjestelmä antaa oikean käsityksen ajattelun perusteesta ja seurauksesta sekä objektiivisten ilmiöiden syistä ja vaikutuksista. Ajatusjärjestelmän laatu osoittaa yksilön kehitystason, arvostelukyvyn sekä asiatiedon. Useimpien järjestelmät ovat tunneajattelun uskonjärjestelmiä, joita mitkään tosiasiat eivät voi horjuttaa. Niin ollen yksilö on saavuttanut kypsyyssipiteensä, rajan vastaanottokyvylleen ja istuu oman ajatusvankilansa kahlitsemana.

³⁵Niin suuri on tietämättömyys olemassaolosta, että teologian dogmijärjestelmät, filosofian

spekulaatiojärjestelmät ja tieteen alkeelliset hypoteesijärjestelmät on voitu hyväksyä tyydyttävinä selityksinä.

³⁶Totuuden etsijät tutkivat vallitsevien järjestelmien lähtöosiasiat tai perushypoteesit, järjestelmän sisäiset vastakohtaisuudet, sen seuraukset sekä mahdollisuudet järkeviin selityksiin.

³⁷Monet havaitsevat esoteriikan välittömästi itsestään selväksi päästessään ensimmäistä kertaa kosketuksiin sen kanssa. Asia on nimittäin siten kuin Platon väitti, että tieto on uudelleenmuistamista. Kaiken, minkä voimme välittömästi oivaltaa, käsittää ja ymmärtää, olemme edellisissä inkarnaatioissa hyödyntäneet. Myös kerran hankitut ominaisuudet ja kyvyt jäävät piileviksi, kunnes ne uudessa inkarnaatiossa saavat tilaisuuksia kehittyä. Ymmärtämys vanhaa kohtaan säilyy, samoin kuin taipumukset valmiuksiin, mistä nerouden muuten käsittämätön ilmiö on yhtenä esimerkkinä monien joukossa.

³⁸Esoteerikko kääntyy järjestelmällään niiden puoleen, jotka ovat jääneet etsijöiksi eivätkä ole voineet tyytyä vallitseviin järjestelmiin. Hän odottaa rauhallisesti päivää, jona tiede on todistanut niin monta siihen saakka esoteerista tosiasiaa, ettei se voi enää kieltäytyä hyväksymästä esoteeriikkaa ainoana todella pitävänä työhypoteesina.

³⁹Esoteerisen tiedon korvaamaton arvo on muun muassa siinä, että se vapauttaa tietämättömyyden taikauskosta ja näennäistiedosta, illuusioista ja fiktioista (kuvitelmista, joille ei löydy vastaavuutta todellisuudessa) ja aiheuttaa kaikkien elämänarvojen täydellisen uudelleenarvioinnin elämän tarkoituksen ja päämäärän tuntemuksen välttämättömänä seuraamuksena.

1.2 Esoteeriset tietokunnat

¹Emotionaaliasteella ihminen tarvitsee jotakin kiinteää tunteelle ja mentaaliasteella jotakin kiinteää ajatukselle, jotta hän ei olisi kuin ruoko tuulessa, kuin alus rannattomalla merellä, eikä luulisi vaeltavansa pohjattomalla hyllyvällä suolla. Tähän mennessä tämä jokin ei ole ollut yhtäpitävää todellisuuden kanssa.

²Koska ihmiskunta ei voi koskaan omin avuin hankkia tietoa olemassaolosta, sen tarkoituksesta ja päämäärästä tai tietoa kosmisesta todellisuudesta ja elämästä, se on aina saanut tämän tiedon lahjaksi; keneltä, osoitetaan myöhemmin.

³Tämä ei suinkaan ole ollut vaaratonta. Tietoa, joka antaa valtaa, tietoa luonnonlaeista, luonnonvoimista ja niiden käytöstä, on aina väärinkäytetty itsekkäisiin tarkoituksiin. Ja ne, jotka eivät ole voineet käsittää tietoa todellisuudesta, ovat aina vääristäneet sen taikauskoksi ja harhaopeiksi.

⁴Tieto tuo mukanaan vastuun tiedon oikein käyttämisestä. Väärinkäytetty tieto johtaa tiedon menetykseen ja kokonaisten kansojen ollessa kyseessä näiden hävittämiseen.

⁵Kaksi kertaa on kokonaiset mantereet, Lemuria ja Atlantis, täytynyt upottaa meren syvyyteen.

⁶Näiden kahden epäonnistumisen jälkeen päätettiin, että tietoa saisi antaa ainoastaan salaisissa tietokouluissa ja vain niille, jotka olivat saavuttaneet vaadittavan kehitysasteen, jotta he voisivat ymmärtää tiedon oikein eivätkä tulkitsisi sitä väärin, vaan soveltaisivat sitä oikein elämän palvelukseen. He saivat oppia ajattelemaan oikein. Jo noin 45.000 vuotta sitten on esoteerisia tietokuntia perustettu niiden kansojen keskuudessa, jotka olivat saavuttaneet riittävän korkean tason. Koska tieto on uudelleenmuistamista, esoteriikan todenmukaisuutta eivät voi ymmärtää ne, jotka eivät ole koskaan olleet vihittyjä.

⁷Tietokunnat olivat moniasteisia. Alimmalla asteella annettiin huolellisesti valmisteltuja symboleja, jotka jokaisella korkeammalla asteella voitiin tulkita uudella tavalla, joten vain korkeimman asteen saavuttaneet saattoivat ymmärtää kaiken täydellisesti. Menettelytavalla oli omat hankaluutensa, koska ne, jotka eivät korkeinta astetta saavuttaneet, tekivät joskus itselleen omia ja virheellisiä ajatusjärjestelmiä.

⁸Niille, jotka eivät näihin tietokuntiin päässeet, perustettiin uskontoja, jotka vastasivat eri kansojen ymmärtämismahdollisuuksia ja tarkoituksenmukaiseen toimintaan liittyvää normien

tarvetta.

⁹Nopeasti lisääntyvä yleinen valistus ja tieteen aluevaltaukset tekivät toisenlaiset toimenpiteet välttämättömiksi. Jo 1700-luvulta lähtien on uskon ja tiedon (joita ne, jotka luulevat tietävänsä, käsittävänsä ja ymmärtävänsä, eivät kykene erottamaan) välinen kiista jatkuvasti kärjistynyt. (Kaikki, joilta puuttuu täsmällinen tieto todellisuudesta, ovat uskovia, myös ne, jotka eivät sano uskovansa mihinkään.) Tämä kiista alkoi uskonnonvastaisella ja antimetafyysisellä valistusfilosofialla ja kärjistyi yhä edelleen 1800-luvulla luonnontutkimuksen edistymisen myötä. Laplace *Système du monde*-teoksineen, Lamarck, Darwin, Spencer ja Haeckel kehitysoppeineen, Lange Materialismin historia-teoksineen ja monet muut vakuuttivat luonnontutkijoille, että he "eivät tarvitse hypoteesia mistään henkisestä maailmasta". Heidän hyökkäyksensä vanhempia elämäkatsomuksia vastaan johti yhä villiinnyttävämpään harhautumiseen, niin että ihmiset lopulta "tunsivat itsensä yhä epävarmemmiksi sen suhteen, mikä on oikein ja mikä on väärin. He ovat epä tietoisia jopa siitä, ovatko oikea ja väärä mitään muuta kuin vanhaa taikauskkoa." On olemassa vaara, että ihmiskunta hulluudessaan tuhoaa itsensä sukupuuttoon.

¹⁰Tuli tarpeelliseksi ryhtyä toimenpiteisiin tämän mielettömyyden vastustamiseksi ja siksi tehtiin päätös sallia eksoteeriseksi esoteerisen tiedon harmiton osa, jonka ihmiskunta kykenee nykyään käsittämään, joskaan ei vielä ymmärtämään sen merkitystä. Ihmiskunta sai siten mahdollisuuden muodostaa itselleen mielekkään käsityksen todellisuudesta ja elämästä sekä olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä.

¹¹Esoteerisissa tietokunnissa ei uskoa sallittu. Tärkeintä oli käsittää ja ymmärtää, ei uskoa. Alimmalla asteella he saivat oppia erottamaan uskon ja otaksunan. Usko on ehdoton ja peräänantamaton emotionaalinen vakaumus, oikaisuihin ja järkisyihin myöntymätön. Jokaisella on pikku uskonsa melkein mistä mielettömyydestä tahansa juuri siksi, että ihmiseltä puuttuu mahdollisuus saada todellista tietoa muusta kuin näkyvässä maailmassa lopullisesti todetuista tosiasioista. Otaksuna sitä vastoin on jotakin toistaiseksi, kunnes on saatu tietää. Se on järkisyyllä altis ja toivoo oikaisua. Auktoriteeteilla saa mielellään olla merkitystä elämän eri aloilla. Mutta heidän oletuksensa eivät ole mikään lopullinen porras terveelle järjelle, mikä, joskin erilainen jokaisella (yksilön inkarnaatioiden kuluessa hankkima, synteettinen elämänvaisto), kuitenkin on ylin järki, jota jokaisen pitää pyrkiä kehittämään.

¹²Kahden viimeisen vuosituhannen aikana on eri ideologioiden välillä riehunut hellittämätön taistelu; taistelu teologian ja filosofian, teologian ja tieteen sekä filosofian ja tieteen välillä.

¹³Eurooppalaisen filosofian historiassa tulee näkyviin pääasiassa teologian ja filosofian välinen taistelu. Tässä kiistassa teologia on useimmiten saanut tukea poliittisilta vallanpitäjiltä. Sanoinkuvaamattomasti ponnistellen ja miljoonia marttyyreja uhrauten filosofia on saanut taistellen vähä vähältä saavuttaa ajatuksenvapauden, sananvapauden, suvaitsevaisuuden ja humanisuuden. Tätä saavutusta uhkaa sen sijaan marxistinen ideologia, joka kieltää yksilöä ajattelemasta toisin kuin vallanpitäjät määräävät. Tämä on uutta ajatustyranniaa. Jopa yksinkertaisen älyn pitäisi kyetä oivaltamaan, että mentaalinen kehitys estyy tällä uudella idiootisoinnilla.

¹⁴Teologian ja tieteen välinen kiista alkoi Galileista ja jatkuu yhä vieläkin.

¹⁵Kiista filosofian ja tieteen välillä on ainakin toistaiseksi päättynyt, sen jälkeen kun filosoifeista lopullisesti tuli joko ylifyysisten tosiasioiden toteamismahdollisuuden kieltäviä agnostikkoja tai ylifyysisen todellisuuden olemassaolon kieltäviä antimetafyysikkoja.

¹⁶Filosofian historiassa, joka itse asiassa alkaa sofistilla, voimme seurata inhimillisen järjen yrityksiä ratkaista olemassaolon ongelmia omin päin, ilman esoteerista tietoa, pelkästään fyysisen tajun avulla.

¹⁷Tämä oli tuomittu epäonnistumaan, mikä käy ilmi seuraavasta. Mutta vasta meidän aikamme aletaan yleisesti oivaltaa, että tämä on mahdotonta. Tieteeltä puuttuu käsityselimet, jotka tätä varten tarvittaisiin. Ja tiedemies kieltäytyy puuttumasta sellaiseen, jota ei voi tutkia

luonnontutkimuksen apuvälinein. Tämä on loogisesti katsoen täysin puolustettavissa.

¹⁸On aihetta huomauttaa, ettei intialainen joogafilosofia ole yhdenmukainen esoteerisen tiedon tosiasioiden kanssa, vaan perustettu sellaisten väärintulkintoille. Jälleensyntymisestä tehtiin tarkoitukseton sielunvaellus, jonka mukaan ihmisen otaksutaan voivan jälleensyntyä eläimenä, ymmärtämättä, että takaisinpaluu alempaan luomakuntaan on mahdoton. Evoluution läpi kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan otaksutaan lakkaavan, kun ihminen yhtyy ja sammuu nirvaanaan, ymmärtämättä, ettei nirvaana ole loppu vaan alku. Intialainen tulkinta manaasta, buddhista, nirvaanasta, aatmasta ja karmasta on harhaanjohtava, kuten advaitan absoluuttinen subjektivismi, joka tekee tiedon olemassaolon aine- ja liikeaspektista mahdottomaksi.

1.3 Todisteet hylozoiikalle

¹Kun ihmiset saavat käyttöönsä jonkun uuden sanan, menettää se ennemmin tai myöhemmin alkuperäisen merkityksensä. Ihmiset uskovat aina tietävänsä, mihin käsitteeseen sana kuuluu. On ennustettavissa, että sana esoteerinen tulee joukkojen sanavaraston osasena merkitsemään samaa käytännöllisesti katsoen minkä kanssa tahansa.

²Valitettavasti on myös olemassa vaara, että esoteriikka joutuu huonoon huutoon kvasio-kkultismin alati kasvavan suosion vuoksi. Yhä useammat epäpätevät kirjailijat, joilla on tarkka vainu sen suhteen, mikä kannattaa, ovat kiirehtineet tuottamaan kaikenlaista joutavaa roskaa, sillä sellaisella on mainio menekki, kuten kaikella muulla pohjakirjallisuudella. Kaiken fiktionalismin tarvelemällä todellisuusaistillaan ihmiset valitsevat valheen todellisuuden asemesta.

³On myös Swedenborgin kaltaisia selvänäkijöitä, jotka todistavat "sisäisessä maailmassa" näkemästään. Heidän pitäisi harkita esoteerista selviötä, jonka mukaan "ei kukaan itseoppinut näkijä nähnyt koskaan oikein", sillä vaikka seuraava maailma on tosin näennäisesti maailmamme kaltainen, on se itse asiassa täysin erilainen. Ilman esoteerista tietoa näistä seikoista kaikki tulkitaan väärin.

⁴Hylozoiikan oikeellisuudesta (yhdenmukaisuudesta todellisuuden kanssa) todisteita tarvitseville on viisi todistetta, jokainen erikseen täysin riittävä ja vailla vertaistaan loogisessa kestävydessä. Nämä viisi ovat:

looginen todiste
selitystodiste
ennustustodiste
selvänäköisyystodiste
kokeellinen todiste

⁵Looginen todiste on siinä, että hylozoiikka muodostaa ristiriidattoman ja kumoamattoman ajatusjärjestelmän. Sellaista ei voi rakentaa inhimillisellä älyllä eikä ilman tietoa todellisuudesta. Se ei voi koskaan joutua ristiriitaan tieteen lopullisesti toteamien tosiasioiden kanssa. Kaikki uudet tosiasiat tulevat löytämään paikkansa järjestelmässä. Mitä pitemmälle tutkimus etenee, sitä ilmeisemmin hylozoiikka tulee osoittautumaan ainoaksi kestäväksi työhypoteesiksi. Useimmille ihmisille se ei voi olla mitään muuta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella.

⁶Selitystodiste: Hylozoiikka selittää yksinkertaisimmalla, yhtenäisimmällä, yleisimmällä, ristiriidattomimmalla ja kumoamattomimmalla tavalla tuhansia muuten täysin selittämättömiä ilmiöitä.

⁷Ennustustodiste: On jo olemassa joukko todistettavissa olevia ennusteita (riittävän monta täyttämään nidoksen) inhimillisesti katsoen ei-ennustettavista havainnoista, keksinnöistä ja tapahtumista, jotka ovat saaneet vahvistuksensa.

⁸Selvänäköisyystodiste: Niin kuin intialaiset raadzha-joogitkin korostavat, voi jokainen, joka on halukas antautumaan tarpeelliselle harjoitukselle, kehittää ihmisessä piileviä taipumuksia,

joista kerran tulee kaikille ominaisia kykyjä: nimittäin mahdollisuutta hankkia objektiivinen tajunta yhä korkeammissa, tällä hetkellä näkymättömissä molekyylilajeissa eli aggregaatiotiloissa.

⁹Kokeellinen todiste (magia) sisältää, että tähän kuuluvien luonnonlakien ja näiden soveltamiseen tarkoitetun menetelmän tuntemuksella saadaan aikaan muutoksia myös fyysisessä aineessa fyysis-eetteristen aine-energioiden avulla. Magia on kuitenkin useista syistä kielletty. Se antaisi aseet ihmiskunnan kaikkien mahdollisten pahantekijöiden käsiin ja houkuttelisi heidät kaikkennäköisiin rikoksiin. Tiedemiehet ovat leimanneet maagikot huijareiksi ja pitäneet kaikkia sellaisia ilmiöitä mahdottomina, koska ne ovat "ristiriidassa luonnonlakien kanssa". Maagikoista on tullut marttyyreita myös toisella tavalla. Sensaationhaluiset vaativat yhä enemmän sensaatioita. Apua tarvitsevat piirittävät uhrinsa avunpyynnöillään. Uteliaat tahtovat saada valmiin ratkaisun jokaiseen omaan ongelmaansa.

1.4 OLEMASSAOLON PERUSTEKIJÄT

¹Seuraavaksi annetaan ensimmäistä kertaa nykyaikaisessa asussa yleistajuinen esitys pythagoralaisten salaisen tieto-opin olennaisimmasta. Pytagoras antoi maailmankatsomukselle nimen hylozoiikka (henkinen materialismi). Kaikella aineella on henkeä eli tajuntaa. Kaikki maailmat ovat henkisiä maailmoja, alempia ja korkeampia.

²Luvut 1.4-1.41 käsittävä selonteko antaa vain perusluonteisimmat tosiasiat elämän tarkoituksen ja päämäärän ymmärtämistä varten. Tuhansia jo julkaistuja tosiasioita on täytynyt jättää pois, jotta esityksestä ei tulisi raskas. Seikkaperäisempi selvitys annetaan Laurencyn teoksessa Viisasten kivi.

³Tietoteoreettisessa suhteessa kaikki on ennen kaikkea sitä, mitä se näyttää olevan, nimittäin fyysisaineellista todellisuutta, mutta sen ohella jotakin täysin muuta ja suunnattoman paljon enemmän.

⁴Olemassaolo on kolmen samanarvoisen aspektin kolmiyhteisyys: aine, liike ja tajunta. Mikään näistä kolmesta ei voi olla olemassa ilman kahta muuta. Kaikella aineella on liikettä ja tajuntaa.

⁵Aine on koostunut ikiatomeista, joita Pytagoras kutsui monadeiksi. Ikiatomi on pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin yksilöllisen tajunnan kiintopiste.

⁶Liikkeen perussy on ikiaineen dynaaminen energia.

⁷Ikiatomien tajunta on aluksi potentiaalinen (tiedostamaton), herätetään manifestaatioprosessissa asteittain aktuaalistuneeksi, passiiviseksi tajunnaksi ja tulee sen jälkeen yhä aktiivisemmaksi yhä korkeampien luomakuntien yhä korkeammissa maailmoissa.

⁸Pytagoras oivalsi, että kreikkalaisilla oli edellytyksiä objektiiviseen todellisuuden käsittämiseen, tieteelliseen menetelmällisyyteen ja järjestelmälliseen ajatteluun. Tajunnan aspektin kehittäminen itämaalaisten tapaan, ennen kuin on luotu perusta aineellisen todellisuuden ymmärtämiselle, johtaa subjektivismiin ja mielikuvituksen hillittömään käyttöön. Voimme kiittää Pytagorasta useimmista perusluonteisista todellisuuskäsitteistämme, joita aikamme (todellisuudesta tietämättömät) käsiteanalytikot vaivautuvat karsimaan pois tehden todellisuuden käsittämisen siten lopullisesti mahdottomaksi. Pytagorasta monadioppeineen ja Demokritosta eksoteerisine atomioppeineen voidaan pitää kahtena ensimmäisenä tiedemiehenä länsimaisessa merkityksessä. He oivalsivat, että aineaspekti on välttämätön perusta tieteelliselle katsomustavalle. Ilman tätä pohjaa ei saada mitään täsmällisyyttä ilmiöiden luonteen ja suhteiden tutkimukseen. Yksilölliselle tajunnalle ei ole mitään hallittavia rajoja, vaan sillä on taipumus hukkaa tajunnanmereen.

⁹Seuraavaksi selvitetään lähemmin olemassaolon kolmea todellisuusaspektia, tajunnankehitystä eri luomakunnissa sekä suurta Lakia (kaikki luonnonlait ja elämänlait sisältävä käsite). Elämänaspektien tunteminen on välttämätön edellytys luomakuntien evoluution ymmärtämiselle.

AINEASPEKTI

1.5 Ikiaine

¹Ikiaine, kreikkalaisten kaaos, on samanaikaisesti rajaton tila.

²Tässä manifestoitumattomassa ikiaineessa, "tilan ja ajan tuolla puolen", on rajaton määrä kosmoksia kaikissa eri rakentumis- tai purkautumisvaiheissa.

1.6 Kosmos

¹Kosmos on pallo ikiaineessa. Aluksi se on pieni kooltaan, mutta ikiaineen ehtymättömän varaston täyttäessä sitä ikiatomeilla se kasvaa taukoamatta, kunnes se on saavuttanut tarpeellisen koon. "Tila" on siis ainetta.

²Täydellisesti rakentunut kosmos, kuten meidän kosmoksemme, muodostuu katkeamattomasta eri tiheysasteen omaavien ainemaailmojen sarjasta, korkeampien maailmojen läpäistessä jokaisen alemman maailman. Korkein maailma läpäisee siis kaiken kosmoksessa.

³Maailmat rakennetaan ylhäältäpäin korkeimmasta maailmasta, jokaisen korkeamman maailman luovuttaessa ainesta seuraavaksi alemmalle maailmalle, joka muodostuu korkeammasta ja sisäisesti siinä.

⁴Kosmisia ainemaailmoja on yhteensä 49, ja ne jakautuvat seitsemään sarjaan, kunkin sarjan sisältäessä seitsemän maailmaa (1-7, 8-14, 15-21, 22-28, 29-35, 36-42, 43-49) ja noudattaessa vakiojakoa seitsemään departementtiin. Nämä atomimaailmat vievät saman tilan kosmoksessa. Kaikki korkeammat maailmat ympäröivät alempia maailmoja ja läpäisevät ne.

⁵Luvuille kolme ja seitsemän, jotka niin kutsuttu asiatieto kuittaa tavanomaisella ivalla, on hyvin yksinkertainen selitys. Luku kolme johtuu olemassaolon kolmesta aspektista (kolmiyhteydestä!!) ja luku seitsemän siitä, että seitsemän on enin määrä erilaisia tapoja, joilla kolme voidaan yhdistellä (järjestyksessä; katsokaa luku 2.2). Ivailu "pytagoralaista lukumystiikkaa" kohtaan tulee myös vaikenemaan, kunhan ihmiset käsittävät vähän enemmän.

⁶Maailmat numeroidaan ylhäältäpäin korkeimman maailman ollessa ensimmäinen, mikä osoittaa, että ne muodostuvat ylhäältäpäin. Siten on helppo ratkaista, kuinka monta korkeampaa maailmaa täytyy vielä saavuttaa oleskelipa yksilö missä alemmassa maailmassa tahansa.

⁷Kaikki 49 atomimaailmaa eroavat toisistaan ulottuvuuden, kestoajan, aineen koostumistavan, liikkeen ja tajunnan suhteen, mikä johtuu eroista ikiatomitiheydessä.

⁸Seitsemään alimpaan kosmiseen maailmaan (43-49) sisältyy miljardeja aurinkokuntia. Alin maailma (49) on fyysinen maailma.

⁹Meidän kosmoksemme on täydellinen organisaatio.

1.7 Atomiaine

¹Kosmos muodostuu ikiatomeista, joita Pytagoras nimitti monadeiksi. Nämä koostetaan 49:ksi yhä karkeammaksi atomilajiksi seitsemässä katkeamattomassa sarjassa jokaisen sarjan sisältäessä seitsemän atomilajia. Nämä atomilajit muodostavat 49 kosmista maailmaa.

²Jokainen alempi atomilaji rakentuu sitä lähinnä korkeammasta (2-laji 1-lajista, 3-laji 2-lajista, 4-laji 3-lajista jne.). Alin atomilaji (49-laji) sisältää siten kaikki 48 korkeampaa lajia. Yhden atomilajin hajotessa saadaan lähinnä korkeampi atomilaji; fyysisestä atomista saadaan 49 48-lajin atomia.

³Kaikki aine (atomilajit, molekyylilajit, aggregaatit, maailmat jne.) muodostuu ja hajoaa. Ainoastaan ikiatomit ovat ikuisia ja häviämättömiä. Prosessia, jossa korkeammat ainelajit koostuvat alemmiksi ainelajeiksi, kutsutaan involvoitumiseksi, vastaavaa hajoamisprosessia evoluutukseksi. Mitä alempi ainelaji, sitä involvoituneempia ikiatomit ovat.

⁴Atomiaine on luonteeltaan dynaamista.

1.8 Tila ja aika

¹Tila, joka absoluuttisessa merkityksessä ei ole mikään tila, on ikiaine ilman rajoja.

²Kosmisessa merkityksessä tila on aina pallo. Kosmos on pallo. Aurinkokunnat ovat palloja. Planeetat ovat palloja. Maailmat planeetoissa ovat palloja. Kosmiset atomimaailmat vievät saman "tilan" kuin fyysinen maailma, ovat kaikkialla kosmisessa pallossa. Planetaarisilla molekyyli-maailmoilla on eri säteet alkaen planeetan keskipisteestä. Atomimaailmojen suhteen ei "korkeampaa ja alemmaa" saa käsittää tilamerkityksessä, molekyyli-maailmojen suhteen ovat "ulkoinen ja sisäinen" täsmällisempiä.

³Molekyyli-maailmojen pallomuoto johtuu siitä, että eri ainelajit ryhmittyvät aina tiheysasteensa mukaan samakeskisesti alkuperäisen voimakkeuden ympärille.

⁴Jokaisella atomilajilla on oma ulottuvuutensa. Siten kosmoksessa on kaiken kaikkiaan 49 ulottuvuutta. Kosmisessa merkityksessä ulottuvuus tarkoittaa tilan lajia. Fyysisellä aineella on yksi ulottuvuus (suoraa ja pintaa ei oteta lukuun), korkeimmalla aineella 49. 49:n maailman myötä kosmokselta tulee piste ikiatomitajunnalle.

⁵Aika tarkoittaa ainoastaan olemassaolon keskeytymättä jatkumista, jatkuvaa olemassaoloa. Aika on erilaisia tapoja mitata liikettä, erilaatuisia manifestaatioprosesseja. Fyysisen ajan määräävät maan pyöriminen ja kiertoliike auringon ympäri.

1.9 Aurinkokunnat

¹Aurinkokuntien pallot ovat kosmoksen suunnattoman alasmittoitettuja jäljennöksiä kaikkine sisältyvine rajoituksineen, erityisesti tajunnan suhteen.

²Miljoonat aurinkokunnat eivät ole vielä saavuttaneet fyysistä kaasumaista molekyyliastetta. Miljoonat ovat lopullisesti purkaneet fyysisen maailman. Miljoonat muut oleskelevat "pralajassa" hajonneine aurinkoineen, odottaen uutta "Brahmaan päivää", jolloin uusi aurinko tulee syttymään. Auringot ovat muuntajia, jotka muuntavat atomiaineen molekyyliaineeksi. Me näemme ainoastaan ulkoisen fyysisen kaasuverhon.

³Aurinkokunnilla on seitsemän maailmaa, jotka koostuvat seitsemästä alimmasta kosmisesta atomiaineesta (43-49). Aurinkokuntien korkein maailma muodostuu 43:nesta atomilajista, alin (fyysinen) maailma 49:nesta atomilajista. Näille seitsemälle maailmalle ovat eri tietokunnat antaneet eri nimityksiä. Useimmat näistä ovat vanhoja, tietämättömyyden väärinkäytön vuoksi epäselviä, moniselitteisiä, merkityksettömiä ja siten sopimattomia. Meidän on korkea aika omaksua yhteinen kansainvälinen nimistö, ja siinä mielessä matemaattinen nimistö on tietenkin ainoa tarkoituksenmukainen ja täsmällisin. Tässä kirjassa sitä myös johdonmukaisesti sovelletaan. Vertailun helpottamiseksi annetaan kiinnostuneille kuitenkin Intiassa käytetty sanskritinkielinen nimistö ja Henry T. Laurencyn Viisasten kivessä käyttämä nimistö.

⁴Seitsemää aurinkokuntamaailmaa nimitetään sanskritin kielellä:

43 satja	43 aadi eli mahaaparanirvaana
44 tapas	44 anupaadaka eli paranirvaana
45 dzhana	45 nirvaana eli aatma
46 mahar praadzhaapatja	46 buddhi
47 maheendra	47 manas
48 antariksha	48 kaama
49 bhuu	49 sthuula

⁵Laurency on ottanut käyttöön seuraavat länsimaiset nimitykset:

- 43 manifestaalimaailma
- 44 submanifestaalimaailma
- 45 superessentiaalimaailma
- 46 essentiaalimaailma
- 47 kausaali-mentaalimaailma
- 48 emotionaalimaailma
- 49 fyysinen maailma

1.10 Molekyyliaine

¹Molekyylit koostuvat atomeista. Mitä alhaisempi molekyylilaji, sitä useampia atomeja molekyyliin sisältyy.

²Atomit koostuvat ikeatomeista. Mitä alhaisempi atomilaji, sitä useampia ikeatomeja atomiin sisältyy.

³Nämä määritelmät ovat ainoat esoteerisesti pitävät.

⁴Aurinkokuntien ainetta kutsutaan molekyyliaineeksi erotukseksi kosmisesta atomiaineesta. Aurinkokuntien sisällä muuntuvat seitsemän alinta atomilajia molekyylilajeiksi.

⁵Jokainen atomilaji antaa ainesta kuudelle yhä koostuneemmalle molekyylilajille, jolloin jokainen alempi muodostuu lähinnä korkeammasta. Siten näistä seitsemästä atomilajista saadaan 42 molekyylilajia ja nämä muodostavat aurinkokunnan. Nämä 49 atomilajia ovat olemassa kaikissa maailmoissa vieden saman tilan.

⁶Jokaisen aurinkokuntamaailman kuudelle molekyylilajille on annettu analoogiset nimitykset ja matemaattiset merkinnät:

- (1 atominen)
- 2 subatominen
- 3 supereetterinen
- 4 eetterinen
- 5 kaasumainen
- 6 nestemäinen
- 7 kiinteä

⁷Molekyylilajeja tarkoittavat numerot asetetaan atomimerkinnän jälkeen. Niinpä fyysinen kaasumainen molekyylilaji kirjoitetaan 49:5.

⁸Tieteen kemiallinen nk. atomi on fyysinen eetterimolekyylilaji (49:4). Kaikkien muiden molekyylilajien tavoin tämä molekyylilaji sisältää 49 erilaista ainekerrosta. Tavoittaakseen todellisen fyysisen atomin (49:1) täytyy atomifyysikoiden ponnistella työllään 147:n yhä korkeamman ainelajin läpi. Mikään fyysinen tiede ei tavoita sitä.

⁹Tässä yhteydessä voitaneen mainita, että muinaisten opettajien "elementit" (joille kemistit hymyilevät): maa, vesi, ilma, tuli ja quinta essentia, tarkoittivat juuri näitä viittä alinta molekyylilajia eli aggregaatiotilaa.

1.11 Planeetat

¹Kolme ylintä aurinkokuntamaailmaa (43-45) ovat yhteisiä kaikille, jotka ovat aurinkokunnassa hankkineet objektiivisen tajunnan näiden kolmen maailman ainelajeissa. Sellaiset yksilöt ovat jättäneet inhimillisen eli neljännen luomakunnan ja siirtyneet korkeampiin

luomakuntiin.

²Neljää alinta aurinkokuntamaailmaa (46-49) kutsutaan myös planeettamaailmoiksi. Täten lähestymme ihmisen maailmoja, joita ihmisen on välttämättä opittava käsittämään, jos hän ei halua jäädä tietämättömäksi omasta olemassaolostaan, muunlaatusesta olemassaolosta puhumat-takaan. Jos hän ei tiedä mitään maailmoistaan, hän jää tietämättömyyden kaikkien idiologioiden, illuusioiden ja fiktioiden avuttomaksi uhriksi uskonnon, filosofian ja tieteen aloilla. Ilman tätä tietoa hänellä ei ole mahdollisuutta ajatella todellisuuden mukaisesti.

³Monadien tajunnankehityksen helpottamiseksi näissä alimmissa maailmoissa on kolme alinta atomimaailmaa (47-49) jaettu viiteen erityiseen molekyyli maailmaan. Maailma 47 on jaettu korkeampaan (eli kausaaliseen, 47:2,3) ja alempaan (47:4-7) mentaalimaailmaan. Maailma 49 on jaettu fyysiseen eetterimaailmaan (49:2-4) ja ihmiselle näkyvään maailmaan (49:5-7), johon kuuluu kolme aggregaatiotilaa (kaasumainen, nestemäinen ja kiinteä).

⁴Neljän alimman luomakunnan tajunnankehitys etenee näissä viidessä molekyyli maailmassa.

⁵Tajunnan suhteen voidaan näkyvää maailmaa (49:5-7) kutsua mineraalien maailmaksi, fyysisistä eetterimaailmaa (49:2-4) kasvien maailmaksi, emotionaalimaailmaa (48) eläinten maailmaksi ja mentaalimaailmaa (47:4-7) ihmisten erityiseksi maailmaksi. Korkeampi mentaalimaailma eli kausaalimaailma (47:1-3), Platonin ideain maailma, on ihmisen päämäärä ihmiskunnassa. Jotkut jakavat mentaalimaailman kolmeen osaan: kausaalimaailma (47:1-3), korkeampi mentaalimaailma (47:4,5) ja alempi mentaalimaailma (47:6,7). Tätä selvitetään lähemmin tajunnan aspektia koskevassa luvussa.

1.12 Monadit

¹Monadit ovat kosmoksen ainoa sisältö. Monadi on pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin mahdollinen yksilöllisen tajunnan kiintopiste. Jos monadia ylipäätään yritetään kuvitella, päästäisiin ehkä lähimmäksi kuvittelemalla se voimapisteksi.

²Kaikki kosmoksessa olevat ainemuodot koostuvat eri kehitysasteilla olevista monadeista. Kaikki nämä monadien koostumat muodostuvat, muuttuvat, hajoavat ja muodostuvat uudelleen lukemattomina muunnelmina. Mutta monadien aineaspekti pysyy ikuisesti samana.

1.13 Monadiverhot

¹Monadien tajunnankehitys tapahtuu verhoissa ja niiden kautta. Hankkimalla tajunnan verhoissaan ja näiden verhojen yhä korkeammassa molekyyli lajeissa monadi saavuttaa yhä korkeampia luomakuntia.

²Kaikki luonnon muodot ovat verhoja. Jokaisessa atomissa, molekyyli ssä, organismissa, maailmassa, planeetassa, aurinkokunnassa jne. on yksi monadi korkeammalla kehitysasteella kuin muut monadit tässä luonnonmuodossa. Kaikki muodot paitsi organismit ovat aggregaattiverhoja, vastaavien maailmojen ainelajien sähkömagneettisesti koossapysyviä molekyyli eja.

³Meidän aurinkokunnassamme on organismeja ainoastaan meidän planeetallamme. Muilla planeetoilla on jopa alin verho (49:5-7) aggregaattiverho.

1.14 Ihmisen viisi verhoa

¹Fyysiseen maailmaan inkarnoituneella ihmisellä on viisi verhoa:

organismi näkyvässä maailmassa (49:5-7)

verho fyysisestä eetteriaineesta (49:2-4)

verho emotionaalineesta (48:2-7)

verho mentaalineesta (47:4-7)

verho kausaalineesta (47:1-3)

²Näistä viidestä verhosta neljä alinta uusiutuu jokaisessa inkarnaatiossa, ja inkarnaation päättyessä ne hajoavat yksi toisensa jälkeen. Kausaaliverho on ihmisen ainoa pysyvä verho. Sen monadi on hankkinut siirtyessään eläinkunnasta ihmiskuntaan. Kausaaliverho on "varsinainen" ihminen ja inkarnoituu aina ympäröimänsä ihmismonadin kanssa.

³Suluissa olevat numerot ilmoittavat eri verhoissa esiintyvät molekyyllilajit, korkeampien verhojen ympäröidessä ja läpäistessä kaikki alimmat verhot.

⁴Mainitut neljä aggregaattiverhoa ovat muodoltaan soikeita ja ulottuvat 30-45 cm organismin ulkopuolelle, muodostaen nk. auran. Organismi vetää puoleensa noin 99 prosenttia näiden verhojen aineesta, minkä vuoksi aggregaattiverhot ovat organismin täydellisiä jäljennöksiä.

⁵Näillä verhoilla on oma erityinen tehtävänsä. Ilman fyysistä eetteriverhoa ihmiseltä puuttuisivat aistimukset, ilman emotionaaliverhoa puuttuisivat tunteet ja ilman mentaaliverhoa puuttuisi ajattelukyky. Näiden verhojen läsnäolo inhimillisessä organismissa mahdollistaa sen, että organismin eri elimet suorittavat tehtävänsä niin kauan kuin ne ovat toimintakykyisiä. On ehkä tähdennettävä, että jokainen organismin solu, jokainen solun molekyyli sisältää fyysisiä atomeja, jotka sisältävät kaikki 48 korkeampaa atomilajia.

⁶Kaikilla korkeammilla verhoilla on kuten organismillakin erityiset elimet (muodostuneet atomeista), paikkansa erilaatuisille tajunnallisille ja liikunnallisille toiminnoille. Nämä atomielimet eetteri-, emotionaali-, mentaali- ja kausaaliverhoissa ovat toisiinsa yhteydessä.

⁷Koska ihmisellä on aina taipumus samastaa minänsä (monadinsa, ikiminänsä) verhoon, jossa hän kullakin hetkellä oleskelee, hän pitää itseään fyysisenä minänä fyysisessä maailmassa, emotionaaliminänä emotionaalimaailmassa, mentaaliminänä mentaalimaailmassa ja kausaaliminänä kausaalimaailmassa - aavistamatta, että hän on monadi, ikiminä.

⁸Tietämättömyyden asteella onkin väistämätöntä, että tunneihmisenä ihminen pitää subjektiivisesti tunteitaan varsinaisena olemuksenaan tai ajattelevana ihmisenä katsoo ajatustensa olevan varsinainen olemuksensa. Hän luulee olevansa sitä, mihin hän kullakin hetkellä samastuu.

⁹Minä tietää ainoastaan sen, mitä se itse on kokenut, muokannut ja toteuttanut, sen, mitä sen verhoissa on, mitä se on voinut hankkia maailmoissaan.

TAJUNNANASPEKTI

1.15 Monaditajunta

¹Monaditajunta voi olla potentiaalinen, aktuaalistunut, passiivinen, aktivoitunut, itseaktiivinen, piilevä, subjektiivinen, objektiivinen.

²Monadin potentiaalinen tajunta herätetään eloon (aktuaalistetaan) kosmoksessa. Kerran aktuaalistettuna tajunta on aluksi passiivinen, aktivoidaan evoluutioprosessissa, muuttuakseen yhä aktiivisemmaksi kasvi- ja eläinkunnassa, tullakseen itseaktiiviseksi ihmiskunnassa ja hankkiakseen täten tietoisuuden itsestään omana minänä.

³Monadi-sanalla tarkoitetaan yksilöä ikiatomina ja minä-sanalla yksilön tajunnan aspektia.

⁴Nimitys minä annetaan myös niille verhoille, joissa monadi on hankkinut itsetietoisuuden, joihin minä samastuu, pitää kullakin hetkellä oikeana minänään. Minä on keskus kaikissa minäaistimuksissa. Tarkkaavaisuus ilmoittaa minän läsnäolon.

1.16 Tajunnan eri lajit

¹On erotettava toisistaan minätietoisuus (yksilöllinen tajunta, itsetietoisuus verhoissa), kollektiivitajunta ja ikiminätajunta. (Teknisesti katsoen voidaan erottaa kosminen, aurinkokunnallinen ja planetaarinen tajunta.)

²Koska universumin äärimmäiset aineosat ovat ikiatomeja, on kosminen totaalitajunta kaikkien ikiatomien tajuntojen yhteensulauma, niin kuin valtameri on kaikkien vesipisaroiden yhdiste (lähin mahdollinen analogia).

³Tärkeintä on tietää, että kaikki tajunta on samanaikaisesti kollektiivitajuntaa. Se johtuu siitä, että henkilökohtaista erillisyyttä ei ole, vaikka vain essentiaalisen tajunnan (46) saavuttaneet voivat elää kollektiivitajunnassa.

⁴On olemassa lukemattomia kollektiivitajunnan lajeja: atomi-, molekyyli-, aggregaatti-, maailman-, planeetta- ja aurinkokuntatajunta ja näiden jälkeen kosmisen tajunnan eri lajeja. Mitä korkeamman luomakunnan monadi saavuttaa, sitä laajempi on kollektiivitajunta, jossa minä säilyneellä minätietoisuudellaan kokee toiset minät omana suurempana minänään.

⁵Asia voidaan ilmaista myös siten, että kaikki tajunta koko kosmoksessa muodostaa yhteisen, väistämättömän, erottamattoman ykseyden, jossa jokaisella yksilöllä on joko pienempi tai suurempi osa saavutetusta kehitystasosta riippuen.

⁶Niin kuin korkeampi ainelaji läpäisee alemmat ainelajit, niin myös korkeampi tajunnanlaji tajuaa alemmaa tajuntaa. Sitä vastoin alempi tajunnanlaji ei voi käsittää korkeampaa tajuntaa, jonka olemassaolo onkin aina tuntematon.

⁷Tajunnan suorituskyky kasvaa jokaisen korkeamman atomilajin myötä etenevässä sarjassa, jossa tulo kertautuu itsellään (siis $2 \times 2 = 4$, $4 \times 4 = 16$, $16 \times 16 = 256$, 256×256 jne).

⁸Kun monadi on saavuttanut korkeimman jumaluuskunnan ja hankkinut siten täydellisen kosmisen kollektiivitajunnan, se ei tarvitse enää mitään verhoja tajunnankehitystä varten. Vasta silloin se oppii tuntemaan itsensä sinä ikiminänä, joka se aina on ollut. Siihen saakka monadi on samaistunut johonkin verhoistaan. Niinpä ei ole kovin ihmeellistä, jos tietämättömät etsivät turhaan minäänsä ja monet suorastaan kieltävät sellaisen olemassaolon.

⁹Kaikki muodot koko kosmoksessa, myös korkeimmissa jumaluuskunnissa, ovat vain verhoja ikiatomeille - minuuksille. Muodot, joita kutsumme sieluksi, hengeksi, jumalaksi jne., ovat minän eri kehitysasteilla käyttämiä verhoja.

¹⁰Eri tajunnanlajeihin voidaan lukea myös subjektiivinen ja objektiivinen tajunta, minätietoisuus yksilön eri verhoissa, yli- ja alitajunta, muisti ja yksilön elämykset tahdonilmaisista.

1.17 Subjektiivinen ja objektiivinen tajunta

¹Tajunta on subjektiiivista. Aistimukset, tunteet ja ajatukset ovat subjektiiivisia. Kaikki, mitä tajunta käsittää itsensä ulkopuolella, on aineellista ja niin ollen objektiivista.

²Taju on objektiivista tajuntaa, tajunnan käsitys objektiivisesta, aineellisesta todellisuudesta kaikissa maailmoissa. Objektiivinen tajunta on (subjektiivinen) käsitys aineellisesta kohteesta. On erotettava toisistaan fyysinen, emotionaalinen, mentaalinen, kausaalinen jne. taju.

³Järki on kykyä kuvitella, abstrahoida, muodostaa käsitteitä, harkita, arvostella, päätellä jne. Järki on väline tajun sisällön muokkaamista varten. Järki voi havaita värähtelyt subjektiiivisesti ("aavistus" jne.) jo kauan ennen kuin taju voi johdattaa ne aineelliseen todellisuuteen. Mutta vasta sitten, kun taju on alkanut toimia, voidaan puhua tiedosta.

⁴Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella voivat useimmat ihmiset olla organismissaan objektiivisesti tietoisia vain kolmessa alimmassa aggregaatiotilassa (49:5-7). Objektiivinen tietoisuus korkeampien molekyyllilajien ainemuodoista on saanut epäselvän nimityksen selvänäköisyys.

⁵Kaikella subjektiiivisella on objektiivinen vastineensa. Jokainen tunne vastaa tajuntaa emotionaalimolekyylissä, jokainen ajatus tajuntaa mentaalimolekyylissä, jokainen intuitio tajuntaa kausaalimolekyylissä jne. Ainelaji ilmoittaa tajunnanlajin.

1.18 Fyysinen tajunta

¹Fyysinen tajunta on alimmanlaatuista tajuntaa, niin kuin fyysinen aine on alimmanlaatuista ainetta ja fyysinen energia alimmanlaatuista voimaa.

²Fyysisen tajunnan päälajeja (lukuunottamatta fyysistä atomitajuntaa) on kuusi, ja ne vastaavat subjektiiivisia ja objektiivisia elämyksiä kuudessa fyysisessä molekyyllilajissa.

³Vastaava koskee kaikkia korkeampia maailmoja.

⁴Ihmisen fyysistä tajuntaa edustavat osaksi organismin erilaatuiset aistimukset, osaksi eetteriverhon useimmille ominainen vain subjektiivinen käsitys värähtelyistä kolmessa korkeimmassa fyysisessä molekyyllilajissa (49:2-4).

1.19 Emotionaalinen tajunta

¹Ihmisen emotionaalitajunta on hänen monadinsa tajunta hänen emotionaaliverhossaan.

²Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella rajoittuu useimpien ihmisten emotionaalitajunta fyysisen inkarnaation aikana emotionaaliverhon värähtelyjen aiheuttamiin subjektiiivisiin elämyksiin.

³Emotionaalitajunta on luonteeltaan yksinomaan halua tai sitä, minkä yksilö emotionaalisteella kokee dynaamisena tahtona. Barbaariasteella, ennen kuin yksilö on aktivoinut tajuntansa mentaaliverhossa, halu ilmenee enemmän tai vähemmän hillittöminä yllykkeinä. Kun mentaaliverho emotionaaliverhon värähtelyjen vaikuttamana vetäytyy emotionaaliverhoon ja punoutuu yhteen sen kanssa, herätetään mentaalitajunta eloon, jolloin halu ja ajatus sulautuvat yhteen. Jos halu on voimakkaampi, on seurauksena tunne, joka on ajatuksen värittämää halua. Jos ajatus voittaa, on seurauksena mielikuviutus, joka on haluperäinen ajatus.

⁴Ihmisen emotionaalielämä on suurelta osalta emotionaalisten illuusioiden elämää. Hän on halun toiveajattelun, tunneajattelun illuusioiden uhri. Vasta kausaalitajunnan hankittuaan yksilö vapautuu illuusiosta täydellisesti.

⁵Kolmen alimman emotionaalisen molekyyllilajin värähtelyt (48:5-7) ovat suureksi osaksi poistyöntäviä, kolmen korkeimman (48:2-4) luoksevetäviä. Jalot tunteet ovat vetovoiman ilmaisuja.

1.20 Mentaali-kausaalitajunta

¹Ihmisen mentaali-kausaalitajunta on hänen monadinsa itsehankkima tajunnankyky osaksi hänen mentaaliverhossaan (47:4-7), osaksi hänen kausaaliverhossaan (47:1-3).

²Mentaaliverhon tajunta on neljää eri lajia, jotka vastaavat mahdollisuutta käsittää värähtelyjä neljässä alimmassa mentaalisisessä molekyyllilajissa (47:4-7).

³Suurin osa ihmiskuntaa on kehittänyt (aktivoinut) vain alimman tajunnanlajin (47:7): diskursiivisen päätelmä-ajattelun perusteesta seuraukseen.

⁴Seuraavaksi alin tajunnanlaji (47:6), filosofinen ja tieteellinen periaateajattelu, on edelleen korkein ajattelutapa kaikille muille paitsi erittäin harvinaiselle eliitille.

⁵Alhaaltapäin laskettuna kolmas ajattelunlaji (47:5), eliittiajattelu, on toisin kuin enimmäkseen absolutisoiva periaateajattelu osaksi johdonmukaista suhteellisuus- ja prosenttiajattelua, osaksi perspektiivi- ja systeemiajattelua.

⁶Mentaaliverhon korkein tajunnanlaji (47:4) on edelleen ihmiskunnan saavuttamattomissa. Sen ilmaisuja ovat mm. kausaali-ideoiden konkretisointi, mikä samanaikaisesti merkitsee ajattelua systeemeillä käsitteiden sijaan.

⁷Myös eliittiajattelun sisältö muodostuu suurimmaksi osaksi fiktioista (kuvitelmista ilman todellista vastinetta), mikä johtuu puutteellisesta tiedosta olemassaolon suhteen. Vain esoteriikan tosiasiat mahdollistavat todellisuuden kanssa yhdenmukaisen ajattelun.

⁸Kausaalitajunta (47:1-3) on mahdollinen vain niille, jotka ovat niin paljon muuta ihmiskuntaa kehityksessä edellä, että he voivat määrätietoisesti valmistaa siirtymistään lähinnä korkeampaan maailmaan. He ovat omaksuneet taidon seurustella kaikkien kanssa kausaalimaailmassa, joka on kohtaamispaikka niin neljänteen kuin viidenteenkin luomakuntaan kuuluville yksilöille.

⁹Kausaalitajunta on subjektiivisesti intuitiota, kausaali-ideoiden kokemista, ja antaa mahdollisuuden tutkia objektiivisesti fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalisia maailmoja ja näiden maailmojen kaikkitietävyyttä.

¹⁰Kausaalitajunnalle ei ole planetaarisessa suhteessa (ihmisen maailmat 47-49) etäisyyttä eikä mennyttä aikaa. Kausaaliminä kykenee tutkimaan kaikkia edellisiä elämiään ihmisenä, kykenee itsenäisesti ja nopeasti omaksumaan tarpeelliset tiedot ymmärtääkseen kaikkia ilmiöitä inhimillisissä maailmoissa ja saa tunnin kuluessa (47:1:ssä) aikaan enemmän kuin mitä tehokkaimmin työskentelevä mentaalinen ajattelija ehtii sadassa vuodessa. Fiktiot eivät ole mahdollisia.

1.21 Korkeammat tajunnanlajit

¹Seuraava yleiskatsaus aurinkokunnan eri tajunnanlajeihin auttaa ymmärtämään, että yhä korkeampia ainelajeja, aineverhoja ja ainemaailmoja vastaavat yhä korkeammat tajunnanlajit.

49 fyysinen (etterinen mukaanluettuna) tajunta

48 emotionaalinen tajunta

47 mentaalis-kausaalinen tajunta

46 essentiaalinen tajunta

45 superessentiaalinen tajunta

44 submanifestaalinen tajunta

43 manifestaalinen tajunta

²Näistä yhä korkeampien tajunnanlajien nimityksistä käynee ilmi, että kaikki muut paitsi kolme alinta tajunnanlajia (47-49) ovat käsittämättömiä ihmiskunnalle sen nykyisellä kehitystasolla.

³Yksilön minä-nimitys osoittaa korkeimman maailman, jossa hän on omaksunut täydellisen subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden sekä toimintakyvyn, esim. kausaalitajunnan

omaksunut on nimeltään kausaaliminä, essentiaalitajunnan omaksunut on essentiaaliminä eli 46-minä, superessentiaalitajunnan omaksunut on 45-minä, submanifestaaliminä on 44-minä ja manifestaaliminä on 43-minä.

⁴Kansainvälisesti katsoen lienee sopivinta korvata minä-nimitys "monadilla", siis 43-monadi, 44-monadi, 45-monadi jne.

1.22 Minän tiedostamaton

¹Ihmisen tajunta jaetaan valvetajuntaan, alitajuntaan ja ylitajuntaan.

²Organismin omaavan ihmisen valvetajunta muodostuu aistimuksista, tunteista, ajatuksista ja tahdonilmaisista.

³Monadin alitajunta sisältää piilevänä kaikki monadin elämykset ja muokatut kokemukset aina siitä lähtien, kun monadin tajunta herätettiin eloon. Jokainen inkarnaatio ikään kuin saostaa oman tajunnankerroksen. Kaikki tämä säilyy taipumuksina ominaisuuksiin ja kykyihin ja ilmenee yleensä ymmärtämisen mahdollisuutena. Jotta taipumukset aktuaalistuisivat, on välttämätöntä, että ne kehittyvät jokaisessa inkarnaatioissa, mikä ajan mittaan käy kaiketi helpommin.

⁴Ylitajuntaan kuuluvat kaikki vielä itseaktivoitumattomat tajunnanalueet yksilön eri verhojen molekyylilajeissa. Kehittyminen merkitsee tajunnan itseaktivoitumista ja niin ollen itsetietoisuuden hankkimista näissä molekyylilajeissa.

⁵Ihminen ottaa alituisesti vastaan virikkeitä alitajunnastaan, harvemmin inspiraatioita ylitajunnastaan.

⁶Valvetajunta on siis häviävä murto-osa monadin mahdollisuudesta tajuntaan.

⁷Joka hetki virtaavat lukemattomat ulkoapäin tulevat värähtelyt yksilön kaikkien verhojen läpi. Emotionaaliverhoon virtaavat ympäristön tunteet, mentaaliverhoon globaaliset mentaalivärähtelyt. Valvetajunta käsittää vain aniharvoja näistä värähtelyistä.

1.23 Yksilön muistit

¹Yksilön jokaisella verholla on oma tajuntansa, muistinsa, eri molekyylien alitajuinen kollektiivitajunta. Nämä hajoavat verhojen myötä. Ihmisasteella pysyvä kausaaliverho säilyttää muiston kaikesta, mitä se on kokenut muodostumisestaan saakka.

²Uudelleenmuistaminen on kykyä elvyttää verhojen vastaanottamat tai lähettämät värähtelyt.

³Tajunnanilmaisut aktivoivat verhoissa olevan aineen. Vakiovärähtelyt (tavat, pyrkimykset jne.) pidättelevät "pysyviä atomeja" (sanskritiksi: skandhoja). Verhojen hajoamisen yhteydessä ne yhtyvät kausaaliverhoon ja seuraavat sitä reinkarnaatioon muodostaen piilevän kokemuspääoman (taipumukset, kyvyt jne.).

⁴Ikiatomin muisti on häviämätön, mutta piilevä. Uudelleenmuistamista varten on välttämätöntä uusien kosketusten aiemmin koettuun todellisuuteen. Kausaaliminä ja korkeammat minuudet kykenevät tähän ottamalla yhteyden planetaarisiin ja kosmisiin pallomuisteihin.

LIIKEASPEKTI

1.24 Liike määriteltynä

¹Liikeaspektiin kuuluu kaikki tapahtuminen, kaikki luonnon- ja elämänprosessit, kaikki muutokset. Kaikki on liikkeessä ja kaikki, mikä liikkuu, on ainetta.

²Liikkeellä on vanhastaan monia nimityksiä: voima, energia, toiminta, värähtely jne. Liikkeeksi pitää lukea myös ääni, valo ja väri.

³Hylozoiikassa erotetaan kolme toisistaan eroavaa liikkeen syiden päälajia: dynamis, aine-energia ja tahto.

1.25 Dynamis

¹Liikkeen alkuperäinen syy, kaiken voiman lähde, ainoa ikivoima, maailmankaikkeuden totaalienergia on ikiaineen dynaaminen energia, jolle Pythagoras antoi nimen dynamis. Se on ikuisesti toimiva, ehtymätön, tiedostamaton, ehdoton kaikkivalta.

²Dynamis toimii jokaisessa ikeatomissa ja vain ikeatomeissa, jotka läpäisevät kaiken aineen.

³Dynamis on alkusyy maailmankaikkeuden perpetuum mobilelle.

1.26 Aine-energia

¹Sanan tieteellisessä merkityksessä energia on liikkeessä olevaa ainetta. Kaikki korkeammat ainelajit (atomilajit, molekyyllilajit) ovat energiaa suhteessa kaikkiin alempiin ainelajeihin.

²Aine ei hajoa energiaksi vaan korkeammaksi aineeksi.

³Kun aine lakkaa liikkumasta, se lakkaa olemasta energiaa.

⁴Kaikki luonnonvoimat ovat ainetta. Aurinkokunnassa on yli 2400 erilaatuista luonnonvoimaa. Jokainen molekyyllilaji sisältää 49 erilaista ainekerrostumaa, jotka voivat vaikuttaa energiana.

1.27 Kosminen liike

¹Kosminen liike (49:ssä atomilajissa) syntyy siten, että korkeimmasta atomimaailmasta virtaa tasainen ikeatomien virta (primaariaine) kaikkien maailmojen atomien läpi alimpaan maailmaan saakka. Sen jälkeen nämä ikeatomit palaavat korkeimpaan maailmaan jatkaakseen uudelleen kiertokulkuaan, niin kauan kuin alempien maailmojen olemassaolo on välttämätön. Atomeja on kahta lajia: positiivisia ja negatiivisia. Positiivisissa (liikkeellepaneissa) atomeissa aine-energia virtaa korkeammista atomilajeista alempiin, negatiivisissa (vastaanottavissa) atomeissa alemmista korkeampiin. Tämä virta pitää atomit, molekyyllit ja aineaggregaatit paikallaan niille ominaisissa muodoissa. Tästä seuraa, että kaikki atomit kaikissa maailmoissa ja siten kaikki molekyyllit ja aggregaatit säteilevät aine-energiaa, jolloin aggregaatti aina jossakin suhteessa välittää jotakin omalaadustaan. Niinpä jokainen aggregaatti säteilee erikoistunutta energiaa.

²Värähtelyt syntyvät korkeampien ainelajien läpäistessä alempia ainelajeja. Tämä on aiheuttanut sanonnan, että kaikki on värähtelyä.

1.28 Tahto

¹Tahto on dynamiksen vaikutusta aktiivisen tajunnan kautta. Aktiivinen tajunta on siis tajunnan kykyä antaa dynamiksen vaikuttaa kauttansa. "Tahto" on energian yksilöitynyt tapa vaikuttaa tajunnan kautta, jolloin yhä korkeammanlaatuisille maailmoille olennainen on tajunnan-sisällön lainmukaisuus, suunnitelmallisuus, tarkoituksenmukaisuus ja määrätietoisuus.

²Esoteerinen selviö, jonka mukaan "ajatusta seuraa energia", ilmoittaa, että aktiivisen tajunnan ilmaiset vaikuttavat aineeseen saaden sen toimimaan energiana.

³Magia on tieto menetelmästä, jota käyttäen voidaan mentaalilla aine-energialla vaikuttaa fyysis-eetterisiin aine-energioihin siten, että ne aikaansaavat muutoksia näkyvissä

molekyylilajeissa. Tämä menetelmä jää esoteeriseksi, koska ihmiskunta on aivan liian toivotoman tietämätön ja liian itsekäs, jotta sille voitaisiin uskoa tämä kauhistuttava voima. Kun kerran kaikkea valtaa väärinkäytetään (parhaimmassa tapauksessa yksinomaan tietämättömyyden vuoksi), saa ihmiskunta tyytyä olemaan vailla tietoa kaikista muista luonnonvoimista, paitsi niistä, jotka se itse onnistuu keksimään. Sellainen tieto uskotaan vain niille, joille vallan väärinkäyttö on mahdotonta.

⁴Kolmessa alimmassa luomakunnassa tajunnan aktivoituminen on tiedostamaton ja itsestään tapahtuva prosessi, joka ajan mittaan tulee tietoiseksi ihmiskunnassa. Korkeammassa maailmoissa se on oma-aloitteisen tajunnanaktiivisuuden tulosta.

⁵Ihmisen tahto on emotionaaliasteella halu ja mentaaliasteella mielekäs vaikutin. Alkuperäisen filosofisen määritelmän mukaan tahto on tajunnan suhde tarkoitusperään.

1.29 Energian ja tahdon eri lajit

¹Yhdenmukaisesti aine- ja tajunnan aspektin kanssa on olemassa myös seitsemän eri liikkeen lajia, siis:

- 49 fysikaalienergiat
- 48 emotionaalienergiat
- 47 mentaali-kausalienergiat
- 46 essentiaalienergiat
- 45 superessentiaalienergiat
- 44 submanifestaalienergiat
- 43 manifestaalienergiat

²Sanan energia voi halutessa korvata sanalla tahto. Tietty tahdon laji hankitaan samanaikaisesti täydellisen subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden kanssa vastaavassa maailmassa eli yhdessä minän kyvyn kanssa keskittää itsensä vastaavaan verhoon.

³Ilmenevät energiat ovat lähinnä korkeamman molekyylilajin vaikutusta seuraavaksi alempaan molekyylilajiin jokaisessa maailmassa. Atomienergiat vaikuttavat maailmasta maailmaan atomilajien kautta.

1.30 OLEMASSAOLON TARKOITUS JA PÄÄMÄÄRÄ

¹Olemassaolon tarkoitus (teologeille, filosofiille ja tiedemiehille ratkaisematon ongelma) on ikiatomien tajunnankehitys: ikiaineessa olevien tiedostamattomien ikiatomien on herättävä tajuntaan ja sen jälkeen opittava yhä korkeammassa luomakunnassa omaksumaan tietoisuus elämästä ja kaikinpuolinen ymmärtämys sitä kohtaan.

²Olemassaolon päämäärä on kaikkien kaikkietävyys ja kaikkivalta koko kosmoksessa.

³Tiedon suhteen prosessi merkitsee kehittymistä tietämättömyydestä kaikkietävyuteen, tahdon suhteen voimattomuudesta kaikkivaltaan, vapauden suhteen epävapaudesta lainsoveltamisen sallimaan valtaan, elämän suhteen erillisyydestä ykseyteen kaiken elämän kanssa.

⁴Minä kehittyy verhoissa ja niiden avulla aina alimmasta fyysis-eetterisestä verhosta korkeimpaan kosmiseen maailmaan. Se hankkii jatkuvasti uusia verhoja maailmassa toisensa jälkeen. Vähitellen se saavuttaa itsetietoisuuden verhonsa yhä korkeammassa molekyylilajeissa oppimalla aktivoimaan näiden tajunnan. Täten siitä lopulta tulee verhonsa herra. Siihen saakka se elää harhautuneena tämän verhon sekavassa tajunnassa ollen ulkoapäin tulevien värähtelyjen uhri.

⁵Vanhat nimitykset, sielu, henki, jumala jne., jotka tietämättömyys on aina väärintulkinnut, viittasivat minän verhoihin korkeammassa maailmoissa. Nimitys sielu tarkoitti ihmisen pysyvää kausaaliverhoa (47-verhoa), henki hänen tulevaa 45-verhoaan ja jumala 43-verhoa.

⁶Atomitajunta on maailmantajunta. Tajunnan kollektiiviin osallisena yksilö on kuin solu

organismissa. Organismi on korkeampaan luomakuntaan kuuluvan yksilön verho. Kun yksilö kehittyy maailmansa kollektiivitajunnassa siten, että hän voi ottaa haltuunsa tämän ainemaailman omana verhonaan, on hän tämän maailman "jumala".

⁷Atomitajunta, maailmantajunta, kaikkietävyys (tuossa maailmassa) eivät tarkoita, että yksilö tietää kaiken kaikesta olevaisesta tai tapahtuvasta. Mutta hänellä on mahdollisuus ottaa joko nopeammin tai hitaammin selkoa kaikesta, mitä hän tahtoo tietää, riippumatta määrätyn maailman tilasta tai menneestä ajasta, todetakseen varmaa tietoa tämän maailman kolmen aspektin (aineen, liikkeen ja tajunnan) kaikista suhteista.

1.31 Kaiken "uudestisyntyminen"

¹Kaikki ainemuodot (atomit, molekyylit, aggregaatit, maailmat, planeetat, aurinkokunnat, aurinkokunta-aggregaatit jne.) ovat muuntumisen lain alaisia. Ne muodostuvat, muuttuvat, hajoavat ja muodostuvat uudelleen. Tämä on välttämätöntä, koska mitkään ainemuodot eivät voi ajan oloon kestää kosmisten voimien kulutusta.

²Ikiatomit, jotka muodostavat kaikki nämä ainekoostumukset, saavat siten alituisesti tilaisuuksia uuden kokemiseen uusissa muodoissa. Kaikki oppivat kaikesta.

³Kaikki organismit (kasvit, eläimet, ihmiset) saavat muodon uudistumisen aikana edellisen kaltaisen elämänmuodon, kunnes niiden tajunnankehitys vaatii laadultaan eroavan korkeamman muodon, tarkoituksenmukaisemman mahdollisuuden kartuttaa kokemusta.

⁴Ihminen syntyy uudelleen ihmisenä (ei koskaan eläimenä), kunnes hän on oppinut kaiken, mitä ihmiskunnassa voi oppia ja hankkinut kaikki tarvittavat ominaisuudet ja kyvyt voidakseen jatkaa tajuntansa ekspansiota viidennessä luomakunnassa. Uudestisyntyminen selittää sekä elämän näennäiset epäoikeudenmukaisuudet (koska uusissa elämissä jokainen saa korjata, mitä edellisissä on kylvänyt) että synnynnäisen piilevän ymmärtämyksen ja kerran itsehankitut taipumukset. Se selittää enemmänkin. Se kumoaa 99 prosenttia kaikesta, minkä ihmiskunta on hyväksynyt totuutena.

1.32 LUOMAKUNNAT

¹Monadien tajunnankehitys etenee yhä korkeampien luomakuntien sarjassa: kuudessa aurinkokuntaan kuuluvassa ja kuudessa kosmisiin maailmoihin kuuluvassa luomakunnassa. Aurinkokuntaan kuuluvat kuusi luomakuntaa ovat:

kivikunta	49:7 – 49:5
kasvikunta	49:7 – 48:7
eläinkunta	49:7 – 47:7
ihmiskunta	49:7 – 47:4
essentiaalikunta	49:7 – 45:4
manifestaalikunta,	
ensimmäinen eli alin jumaluuskunta	49:7 – 43

²Monaditajunta aktivoituu verhoissa. Se oppii käsittämään värähtelyjä näiden yhä korkeammassa molekyylilajeissa, hankkii näissä mahdollista kokemusta ja tietoa aine- ja liikeaspekteista sekä kyvyn hyödyntää omaksumaansa ymmärrystä. Monadi viettää yleensä seitsemän aionia jokaisessa neljässä alimmassa luomakunnassa.

³Edellä sanotusta käy ilmi, että jokaisella ainelajilla on erityinen tajuntansa ja erityinen energiensa, että jokainen luonnonmuoto on kollektiivisen tajunnan omaava elävä olento ja verho monadille, joka kuuluu korkeampaan luomakuntaan kuin muut verhon monadit.

1.33 Kolme alinta luomakuntaa

¹Monadien siirtymistä kivikunnasta kasvikuntaan ja siitä eläin- ja ihmiskuntaan nimitetään transmigraatioksi. Tämä ei voi tapahtua taaksepäin. Paluu ylemmältä luomakunnasta alempaan on ehdottomasti mahdoton. Organismien ja ylipäänsä kaiken muunkin aineen "rappeutuminen" on ainekoostumuksen hajoamisprosessi, kuten "radioaktiivisuus", eikä sillä ole tekemistä monadien evoluution kanssa. Metallitutkijoilla on kokemusta ilmiöstä, jota he nimittävät metallien "väsymiseksi".

²Monaditajunnan aktivoituminen alkaa kivikunnassa. Alimmassa fyysisessä molekyylilajissa (49:7) monadit oppivat erottamaan paine- ja lämpötilaeroja. Tässä luomakunnassa värähtelyt tulevat tarpeeksi voimakkaiksi aiheuttaakseen ensimmäisen käsityksen sisäisestä ja ulkoisesta. Siten alkaa tajunnan objektivoitumisprosessi, joka saavuttaa täydellistymisensä eläinkunnassa. Vähitellen monadit oppivat tajuamaan ulkoisia tosioita. Äärettömän hitaasti kolmen alimman luomakunnan kautta monadit tulevat tiedostamaan itsensä jonakin kaikesta muusta erillisenä. Meidän, joille vastakohtaisuus tajunnan ja aineellisen ulkomaailman välillä on itsestään selvä asia, on tietenkin vaikea käsittää, minkä uskomattoman vaivan tämä prosessi on maksanut. Tämän objektivoitumisprosessin tuloksen filosofit yrittävät riistää ihmiskunnalta.

³Ihmiskunnassa vastakohtaisuusprosessi jatkuu, mutta tällä kertaa vastakohtana itsetietoisien minän ja ulkomaailman (muut minät mukaanluettuna) välillä. Tämä prosessi on välttämätön, jotta yksilö voittaisi itseluottamuksen ja itsemäärämiskyvyn, sillä ilman näitä ominaisuuksia hän ei voi koskaan saavuttaa vapauden valtaa. On kuitenkin olemassa vaara, että itsetehostuksesta tulee ehdoton ja niin myös erillisyydestä. Tämä voi johtaa häntä olemassaoloon yhdistävän sienen katkaisemiseen. Vain yhdessä toisten kanssa yhä suuremmaksi minäksi tulemalla yksilö saavuttaa kosmisen kaikkietävyuden. Yksilön täytyy oppia voittamaan muun elämän kustannuksella tapahtuva itsetehostus ja oivaltamaan elämän palvelemisen välttämättömyys. Silloin hän myös huomaa, että siinä on ainoa mahdollisuus onneen, iloon ja autuuteen.

⁴Siirtyäkseen alemmasta luomakunnasta ylempään monadin on opittava vastaanottamaan yhä korkeampien molekyylilajien värähtelyjä ja sopeutumaan niihin. Aluksi nämä värähtelyt toteuttavat tarpeellisia elävöittämis-toimintoja monadien verhoissa.

⁵Kivikunnassa tajunta ilmenee vähitellen taipumuksena toistoon muuttuen lukemattomien kokemusten jälkeen järjestyneeksi tavaksi eli luonteeksi. Tajunnan kasvaessa syntyy vaistomainen pyrkimys sopeutumiseen.

⁶Joutumalla kasvien imemiksi ja kokemalla näissä tapahtuvan elävöitymisprosessin mineraalitajunta oppii vastaanottamaan eetterivärähtelyjä ja sopeutumaan niihin (asteittain yhä korkeampiin 49:4:7:7:stä 49:4:1:een), edellytys kasvikuntaan siirtymiselle. Tässä luomakunnassa monadi omaksuu kyvyn erottaa luoksevetäviä ja poistyöntäviä värähtelyjä, jolloin yhteys emotionaalimaailmaan (48:7) on saavutettu. Kasvimonadit kehittyvät nopeimmin eläinten ja ihmisten syödessä kasveja ja asettaessa siten monadit emotionaaliverhojensa voimakkaiden värähtelyjen alaisiksi. Oppimalla käsittämään näitä värähtelyjä ne kykenevät vähitellen saavuttamaan korkeampia tasoja luomakunnassaan. Transmigraatio tapahtuu alemmissa luomakunnissa melkein huomaamatta. Inkarnaatioiden välillä eläinmonadit ovat yhteisen mentaaliaineesta muodostuvan verhon ympäröimiä. Mitä korkeammalla jokin eläin kehityksen asteikolla on, sitä vähemmän monadeja sen ryhmään kuuluu. Niinpä kvadriljoona karpästä muodostaa oman ryhmäsielun, miljoona rottaa omansa, sadattuhannet varpuset omansa, tuhannet sudet omansa ja sadat lampaat omansa. Vain apina, norsu, koira, hevonen ja kissa, jotka kuuluvat hyvin harvalukuisiin ryhmäsieluihin, voivat kausalisoitua. Kun korkeammat eläimet syövät alempia eläimiä, siirtyvät alempien eläinten monadit korkeampien eläinten ryhmäsieluun. Näin ei kuitenkaan tapahdu ihmisen syödessä eläimiä. Ihmisen kausaaliverho ei ole mikään ryhmäsielu eikä siirtyminen korkeampiin luomakuntiin ylipäänsä tapahdu tällä tavalla, vaan on yksilön oman

tajunnanaktiivisuuden seuraus. Eläinmonadit eivät siis kulje inhimillisen organismin läpi, vaan palaavat omaan ryhmäsieluunsa. Sen sijaan evoluutio ehkäistyy, kun ihminen syö eläimiä. Eläinten liha nimittäin karkeuttaa inhimillistä organismia, jonka tehtävä on pyrkiä "eetterisoitumista" kohti.

⁷Kun luonnontutkimus kerran perehtyy näihin tosiasioihin, se tulee havaitsemaan tajunnanaktivoitumisen syyt ja vaikutukset. Tämä koskee erityisesti tutkijoita, joilla on synnynnäinen eetterinen objektiivinen tajunta, ilmiö, joka tulee olemaan yhä yleisempi.

⁸Jokaisen luomakunnan kehitystasot tulevat parhaiten näkyviin eläinkunnassa sen kaikkine luokkineen alimmasta eläinlajista korkeimpaan. Luokat ovat luonnon järjestys kaikissa luomakunnissa. Luontoluokat tarkoittavat eri ikäluokkia, monadien transmigraation ajankohdasta riippuen.

⁹Jokaisen korkeamman luomakunnan myötä (ja vieläpä saman luomakunnan jokaisen korkeamman tason myötä), kasvaa monadin kyky saada vaikutteita yhä laajemmilta värähtelysarjoilta yhä korkeammassa molekyyllilajeissa. Jokaisessa molekyyllilajissa on 343 sellaista sarjaa.

¹⁰Kun monadi on saanut olla mentaalivärähtelyjen vaikutuksen alaisena pitemmän aikaa ja saavuttanut siten korkeimman eläinlajin, sillä on mahdollisuus siirtyä ihmiskuntaan.

1.34 Neljäs luomakunta

¹Hankittuaan kausaaliverhon monadi siirtyy eläinkunnasta ihmiskuntaan. Kausalisoituminen on parempi nimitys tälle prosessille kuin yksilöistyminen, koska monadi on yksilö kaikissa luomakunnissa.

²Kausaaliverho on ihmismonadin pysyvä verho, kunnes monadi essentialisoituu ja siirtyy viidenteen luomakuntaan. Tämä verho inkarnoituu ja involvoituu siten neljään alempaan pian hajoavaan verhoon.

³Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ihminen aktivoi tajuntaansa pääasiassa emotionaali- ja mentaaliverhossaan.

⁴Ihmiskunnan tajunnankehitys voidaan jakaa viiteen pääasteeseen, jotka sisältävät yhteensä 777 kehitystasoa. Seuraava taulukko osoittaa, mitkä molekyyllitajunnat täten aktivoituvat.

asteet:	⁵molekyyllilajit	
	emotionaaliset	mentaaliset
barbaari-	48:5-7	47:7
sivilisaatio-	48:4-7	47:6,7
kulttuuri-	48:3-7	47:6,7
humaniteetti-	48:2-7	47:4-7
idealiteetti-	48:2-7	47:2-7

⁶Laurencyn Viisasten kivessä selvitetään yksityiskohtaisemmin eri kehitysasteita.

⁷Meidän planeettamme ihmiskuntaan kuuluvien täällä kausalisoituneiden tai tänne tuotujen yksilöiden lukumäärä nousee noin 60.000 miljoonaan. He oleskelevat planeetan fyysisessä, emotionaalisessa, mentaalisisä ja kausaalisisä maailmassa, useimmat kausaaliverhoissaan nukkuen - koska heiltä puuttuu mahdollisuus kausaaliseen tajuntaan - uutta inkarnaatiota odottaen.

⁸Näiden monadien siirtyminen eläinkunnasta ihmiskuntaan tapahtui viitena eri aikakautena, viimeinen noin 18 miljoonaa vuotta sitten. Neljän varhaisemman aikakauden yksilöt siirrettiin myöhemmin toiselta planeetalta. Ihmisten kausaaliverhot ovat siis mitä suurimmassa määrin erikikäisiä ja tämä selittää eri kehitysasteet. Korkeimman asteen saavuttaneilla on takanaan noin

150.000 inkarnaatiota, alemman asteen saavuttaneilla noin 30.000. Tässä yhteydessä on pantava merkille, että tajunnan kapasiteetti kaksinkertaistuu jokaisen korkeamman molekyyllilajin myötä, joten itse inkarnaatioiden lukumäärää ei voi vertailla.

⁹Länsimainen julistus, jonka mukaan "jumala loi kaikki ihmiset samanlaisiksi", on siten yhtä suuri erehdys kuin intialaisten filosofien fiktio, jonka mukaan "kaikki ovat jumalia". Jumala ei voi luoda ainoakaan monadia, ainoastaan tarjota monadeille tilaisuuden päästä mukaan kosmiseen manifestaatioon. Kaikki monadit tulevat tosin aikanaan saavuttamaan korkeimman jumaluusasteen, mutta sitä ennen niiden pitää involvoitua alas fyysiseen maailmaan ja kiivetä sen jälkeen näennäisesti loputon asteikko kehitystasoja kivikunnasta korkeimpaan jumaluuskuntaan.

¹⁰Tästä pitäisi ilmetä, että moraaliset arvostelut, joita ihmiset toisistaan lausuvat, ovat tietämättömyyden kritiikkiä ja vihan epäoikeutettuja tuomioita. Ihmiset eivät ole hyviä eivätkä pahoja. He ovat tietyllä kehitystasolla eivätkä ymmärrä paremmin. Tähän on lisättävä kohtalon lain ja korjuun lain vaikutus. Tämän ymmärtämiseksi on myös tärkeä tietää, että korkeimmilla asteilla olevat klaanit eivät inkarnoidu suurin joukoin mullistavina aikoina. Yli 85 prosenttia tällä hetkellä inkarnaatioissa olevista oleskelee kahdella alimmalla asteella. Muista 15 prosentista useimmat kuuluvat "maan hiljaisiin". Mikäli he eivät ole saaneet erityistehtäviä, he inkarnoituvat etupäässä sellaisissa maissa, joissa heillä on suurimmat mahdollisuudet löytää muita samalla tasolla olevia. Humaniteettiasteella ovat yksilöt, jotka eivät ole saaneet tilaisuutta opiskella esoteriikkaa, tuntevat vieraantuneisuutensa, ymmärtämättä miksi ja syyttävät siitä itseään. Tämä on valitettavasti yleistä. He ovat kerran olleet vihittyjä ja jääneet sen jälkeen etsimään "kadotettua mestarin sanaa" (esoteriikkaa). Tieto on heissä vaistona, eivätkä he tiedä sen syytä, mikä tekee heidät epävarmoiksi.

¹¹Fyysisessä maailmassa ihminen on eetteriverhon omaava organismi. Hänellä on kahdenlaista fyysistä tajuntaa. Organismien aistimukset sallivat hänen käsittää objektiivisesti aineelliset muodot kolmessa alimmassa molekyyllilajissa. Eetteriverhon molekyyllilajien värähtelyistä ovat useimmat ihmiset toistaiseksi vain subjektiivisesti tietoisia. Näkyvät ilmiöt ovat ainoat ihmisen tuntemat, ja ne ovat hänelle ainoat todelliset. Hän tulkitsee tunteensa ja ajatuksensa ainoastaan subjektiivisina aistimuksina aavistamatta, että ne vastaavat korkeampien maailmojen molekyyllilajien värähtelyjä. Hän ei ole tietoinen korkeammista verhoistaan eikä tiedä, että kun hän kokee tunteita, hänen tarkkaavaisuutensa (monadi) siirtyy emotionaaliverhoon, ja kun hän ajattelee, monadi siirtyy mentaaliverhoon. Hän ei tiedä, että hän on monadi kausaaliverhossa.

¹²Barbaariasteen yksilö pelkäänsä fysikaaliminänä, ilman mainittavaa emotionaalista ja mentaalista tajuntaa, kuuluu barbaariasteen kaikista alimmille tasoille. Välittömästi kausalisaation jälkeen hän on tuskin enemmän kuin eläin, useimmiten ei edes yhtä älykäs. Hänen elämänsä emotionaalimaailmassa inkarnaatioiden välillä on hyvin lyhytaikainen. Hän vaipuu pian unettomaan uneen kausaaliverhossaan ja on kykenemätön käyttämään mentaaliverhonsa tajuntaa. Barbaariasteen korkeammilla tasoilla hänen mentaalitajuntansa aktivoituu siinä määrin, että hän kykenee tekemään yksinkertaisia johtopäätöksiä.

¹³Emotionaaliminänä (sivilisaatio- ja kulttuuriasteilla) yksilön ajattelua ja toimintaa määräävät emotionaaliset vaikuttimet. Emotionaaliaste on vaikein kehitysaste. Ihmisen täytyy itse hankkia tajunta emotionaaliverhonsa jokaisessa kuudessa ja mentaaliverhonsa kahdessa alimmassa molekyyllilajissa. Emotionaaliasteelle kuuluu melkein kaikki, mitä nykyihminen pitää sivilisaationa ja kulttuurina.

¹⁴Emotionaaliaste jaetaan sivilisaatio- ja kulttuuriasteisiin. Molemmilla asteilla on lukuisia tasoja.

¹⁵Sivilisaatioyksilön emotionaalitajunta ulottuu harvoin yli kolmen tai neljän alimman molekyyllilajin, hänen mentaalitajuntansa harvoin yli kahden alimman. Tällä vähäisellä mentaalisisällä kyvyllään hän äyllistää halunsa sellaisiksi tunteiksi, joita tavallisimmin esiintyy emotionaalimaailman alimmissa piireissä. Ne ovat yleensä poistoyöntävää laatua.

¹⁶Kulttuuriasteella aktivoituvat emotionaaliverhon kolme korkeinta molekyyllilajia. Nämä emotionaalimaailman värähtelyt ovat pääasiassa luoksevetäviä. Saavutettuaan kerran nämä piirit yksilö voi vähitellen vapautua kauan sitten omaksumastaan taipumuksesta asennoitua poistyyntävästi ympäröivään maailmaan ja itseensä. Hänen tunteensa jalostuvat jokaisen korkeamman tason myötä ja korvaavat hänen aikaisemman vastaanottavuutensa poistyyntävien värähtelyjen lukemattomille vihanilmaisuille. Sillä vihaa on kaikki, mikä ei ole rakkautta.

¹⁷Ylimmillä kulttuuritasoilla yksilöstä tulee mystikko. Hän saavuttaa emotionaalisia tajunnanalueita, joilla hänellä ei ole enää käyttöä siihen mennessä hankkimalleen älyllisyydelle. Hurmiotilassa hän kokee usein elämän ykseyden kaiken järjen tuolla puolen. Hänen voimakkaaksi kehittyvä mielikuvituksensa saa hänet häviämään näennäiseen äärettömyyteen. Hänen emotionaalinen kehityksensä päättyy ja huipentuu pyhimysinkarnaatioon. Seuraavissa inkarnaatioissa hän tavoittelee mentaaliminäksi tulemistä.

¹⁸Mentaaliaste jaetaan humaniteetti- ja idealiteetti- (eli kausaali-) asteisiin. Humanisti aktivoi tajunnan neljässä alimmassa mentaaliosassa molekyyllilajissa, idealisti aktivoi kaikki kuusi tajunnanlajeja. Humanisti on mentaaliminä, idealisti kausaaliminä.

¹⁹Humanistille on tunnusomaisinta, että hän tavoittelee tervettä järkeä, mikä on välttämätön edellytys kausaalisen intuition saavuttamiselle. Hän ei voi enää mystikon tavoin hukkaa sanoin kuvaamattomaan hurmioon, vaan vaatii ennen kaikkea selvyyttä kaikessa ja tosiasiatietoa kaikesta. Hänen lannistumaton tahtonsa käsittää todellisuutta ja ymmärtää elämää, kaikesta huolimatta, pakottaa hänet aina jatkamaan etsintäänsä. Yhä pitempiaikainen oleskelu mentaalimaailmassa inkarnaatioiden välillä, jolloin hänellä on tilaisuus muokata rauhassa aatteitaan, vaikuttaa osaltaan tähän hänen pyrkimyksensä. Hän tulee yhä alttiimmaksi viidennessä luomakunnassa olevien vanhempien veljien lähettämälle inspiraatiolle. Päädyttyään sokraattiseen oivallukseen, jonka mukaan ihminen ei voi tietää mitään tietämisen arvoista, hän on kypsä vastaanottamaan esoteerisen tiedon.

²⁰Aikaisemmin hänet silloin valittiin vihkiytymään johonkin salaiseen tietokuntaan. Nykyisin hän saa tiedon lahjaksi olemassaolon perustosiasiat käsittävänä mentaalijärjestelmänä, jonka hänen järkensä pakottaa hänet hyväksymään ainoana pätevänä työhypoteesina. Saavuttamansa tiedon avulla hänen on mahdollista aktivoida yhä korkeampia tajunnanlajeja, kunnes intuition maailma jonakin päivänä avautuu hänelle, ja hän saa mahdollisuuden itse todeta varmoja tietoja todellisuudesta ja elämästä sekä tutkia edellisiä inkarnaatioitaan ihmisenä.

²¹Silloin hän myös oivaltaa, kuinka toivotonta ihmisen on hankkia tätä tietoa omin riittämättömin keinoin, ja kuinka useimpien ihmisten on suorastaan mahdotonta edes käsittää sitä. He käyttävät lähtökohtana omaa pientä uskon- tai ajatusjärjestelmäänsä ja kuvittelevat siten kykenevänsä arvostelemaan kaikkea. Hän oivaltaa, että lukuun ottamatta tosiasioiden toteamista näkyvässä maailmassa ihmisten tajunnanelämä muodostuu emotionaalisista illuusioista ja mentaaliosista fiktioista. Hän oivaltaa myös, miten turhaa on antaa viitteitä ihanteiden maailman olemassaolosta Platonin tapaan. Nyt hän tietää, että se on olemassa.

²²Kausaaliminänä hän hankkii tietoa elämänlaeista ja kyvyn soveltaa tätä tietoa mielekkäästi kärjistyneellä määrätietoisuudella. Hän oivaltaa, että tietämättömyyden erehdykset näiden lakien suhteen eivät ole rikoksia jumaluutta vastaan, että kaikki ihmistä kohtaava hyvä ja paha on hänen omaa aikaansaannostaan.

²³Hän asettuu yhteyteen korkeammassa luomakunnassa olevien kanssa ja vastaanottaa tarvitsemansa lisätiedot, joita hän ei voi itse todeta. Vähitellen hän omaksuu ne kaksitoista essentiaalista ominaisuutta, jotka mahdollistavat hänen siirtymisensä viidenteen luomakuntaan. Ne on lueteltu esoteerisessa tarinassa Herakleen (Herkuleksen) kahdestatoista urotyöstä, jotka ovat täydellisesti vääristeltyjä eksoteerisessa legendassa.

²⁴Ihmisen viidellä verholla on kullakin oma tajuntansa ja omat taipumuksensa. Organismi on perintöä vanhemmilta. Niitä ominaisuuksia ja kykyjä jne., joita minä hankkii emotionaali- ja

mentaaliverhossa, vastaa nippu atomeja (sanskritinkielellä: skandhoja), jotka kausaaliverho tallentaa ja joita käytetään reinkarnaatioissa. Minän tehtävänä on oppia hallitsemaan verhoja niin, että ne mukautuvat sen tahtoon. Se ei ole helppo tehtävä, koska verhojen taipumukset ovat tuhansien inkarnaatioiden tottumusten tulosta. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaalisuus hallitsee kaikkea fyysistä. Ihmisen on vielä opittava hallitsemaan emotionaalisuutta mentaalisuudella, ja tähän vaaditaan enemmän kuin hyviä päätöksiä. Oppiminen voi viedä monta elämää sen jälkeen, kun ihminen on nähnyt tämän tarpeelliseksi.

²⁵Kun yksilö on jättänyt loppuunkuluneen organisminsa eetteriverhoineen, hän jatkaa elämäänsä emotionaaliverhossa, kun tämä hajoaa, mentaaliverhossa, ja kun mentaaliverho vielä lopulta hajoaa, yksilö odottaa kausaaliverhossaan nukkuen jälleensyntymistä fyysiseen maailmaan, joka on verrattomasti tärkein, koska kaikki inhimilliset ominaisuudet täytyy omaksua tässä maailmassa ja koska vain täällä hänellä on mahdollisuus vapautua emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista. Elämä inkarnaatioiden välillä on lepokausi, jonka aikana ihminen ei opi mitään uutta. Mitä pikemmin minä voi inkarnaatioverhoistaan vapautua, sitä nopeammin se kehittyy.

²⁶Samanaikaisesti kun eetteriverho vapautuu organismista nk. kuolinprosessissa, vapautuu emotionaaliverho eetteriverhosta, joka jää organismin läheisyyteen ja hajoaa sen kanssa.

²⁷Ihmisen elämä emotionaalimaailmassa voi osoittautua täysin erilaiseksi eri yksilöille heidän kehitystasostaan riippuen.

²⁸Kuten fyysisessä maailmassa on emotionaalimaailmassakin kuusi yhä korkeampaa piiriä. Useimmat ihmiset ovat nykyisin alusta alkaen objektiivisesti tietoisia niissä kolmessa piirissä, jotka vastaavat fyysisen maailman kolmea alinta piiriä. (Mentaalitajunta jää kuitenkin edelleen subjektiiviseksi.) Näiden piirien esineet ovat aineellisia vastineita fyysisen maailman ainemuodoille, mikä saa uuden tulokkaan usein ajattelemaan, että hän elää edelleen fyysisessä maailmassa. Ensimmäisen vaiheen aikana yksilö voi olla myös yhteydessä fyysisessä maailmassa oleviin ystäviinsä näiden nukkuessa. Jos hän on vailla esoteerista tietoa, hän luulee muiden tavoin, että korkein piiri tässä hänen uudessa maailmassaan on "taivas ja hänen lopullinen päämääränsä iäisyudessa".

²⁹Emotionaaliverho hajoaa vähitellen: ensiksi sen alin molekyyli­laji, sen jälkeen seuraavaksi alin jne. Kun kolme alinta molekyyli­lajia ovat hajonneet, ei yksilöllä ole mahdollisuutta olla yhteydessä näkyvään fyysiseen maailmaan. Tietyt yksilöt kykenevät jo fyysisessä kuolinprosessissa vapautumaan emotionaaliverhonsa kolmesta alimmasta molekyyli­lajista.

³⁰Emotionaalimaailman kolmessa ylimmässä piirissä esiintyvät ainemuodot ovat näiden piirien yksilöiden aikaansaamia mielikuvituksellisia luomuksia. Emotionaaliaine muotoutuu nimittäin vähäisimmänkin tajunnan vihjauksen mukaan, eivätkä asiaan perehtymättömät ymmärrä syytä, eivätkä käsitä, kuinka kaikki tapahtuu. Emotionaalimaailmassa yksilö harvoin oppii mitään todella uutta, mentaalimaailmassa ei koskaan.

³¹Emotionaaliverhon elinikä voi vaihdella yhtä paljon kuin organismin ikä.

³²Emotionaaliverhon hajoamisen jälkeen yksilö elää mentaaliverhossaan ehdottoman subjektiivista ajatuselämää aavistamatta, ettei hänellä ole mahdollisuutta käsittää mitään objektiivisia ilmiöitä kyseisessä maailmassa. Mutta elämys todellisuudesta, autuudesta, täydellisyydestä, kaikkietävyyydestä ja kaikkivallasta on ehdoton. Kaikki hänen kuvitelmansa ovat hänelle ehdottomia tosioita. Kaikki, mitä hän toivoo, on siinä silmänräpäyksessä siellä, ja kaikki hänen ystävänsä, kaikki ihmiskunnan "suuret" ovat hänen luonaan, yhtä täydellisinä.

³³Mentaaliverhon itsenäinen ikä voi vaihdella muutamasta minuutista (barbaareilla) tuhansiin vuosiin. Kaikki riippuu yksilön fyysisen elämän aikana keräämien aatteiden lukumäärästä ja niiden elinvoimasta. Saadun tiedon mukaan olisi Platonilla muokattavaa ainesta kymmeneksi-tuhanneksi vuodeksi.

³⁴Mentaaliverhon hajotessa yksilö vaipuu kausaaliverhossaan unettomaan uneen, joka jatkuu

siihen saakka, kunnes jälleensyntymisen aika koittaa, jolloin häntä varten on muodostettu sikiö fyysisen äidin kohdussa. Hän herää haluten uutta elämää ja muodostaa vaistomaisesti kausaaliverhon avulla tarpeelliset yhdyssiteet, uuden mentaali- ja emotionaaliverhon. Kasvavan lapsen tehtävänä on käyttää piileviä taipumuksiaan kehittääkseen näiden verhojen tajuntaa.

³⁵Tietoinen kausaalinen elämä ei ole mahdollista, jollei kausaali-ideoiden intuitiota ole omaksuttu fyysisen olemassaolon aikana. (Muutenkin kaikki on omaksuttava fyysisessä elämässä.) Monadin tajunnanjatkuvuus, jonka mahdollisti nyt hajonneiden inkarnaatioverhojen muisti, on kadonnut. Kausaaliverho sitä vastoin säilyttää muiston kaikista inhimillisistä inkarnaatioista, saaduista kokemuksista, omaksutusta tiedosta ja ymmärtämyksestä, ominaisuuksista ja kyvyistä. Kaikki on olemassa taipumuksina uusissa inkarnaatioissa. Kuinka paljon tai oikeammin kuinka vähän kaikesta aktuaalistuu uudelleen, riippuu yksilön uudelleenmuistamiseen saamista tilaisuuksista ja piilevien ominaisuuksien kehittämisestä.

1.35 Viides luomakunta

¹Vain niillä yksilöillä, jotka ovat saavuttaneet korkeimman kosmisen maailman, on ehdotonta (100-prosenttista) tietoa koko kosmuksesta ja kolmesta aspektista (aineesta, liikkeestä ja tajunnasta).

²Samalla tavoin kuin ihmisten täytyy saada tietoa korkeammista maailmoista viidennen luomakunnan yksilöiltä, täytyy näiden vuorostaan saada tietoa yhä korkeammista maailmoista ja olemassaolosta kokonaisuudessaan kuudennen luomakunnan yksilöiltä. Näin tapahtuu läpi koko korkeampien maailmojen sarjan. Mutta kaikki saavat vain sen tiedon, jota he tarvitsevat todellisuuden ymmärtämistä ja edelleen kehittymistään varten, tiedon, jota he eivät voi itse hankkia. Kaikki korkeampien luomakuntien yksilöt ovat tutkijoita omissa maailmoissaan. Heidän on hankittava omaa tietoa kaikesta näissä maailmoissa ja opittava soveltamaan kitkattomasti tietoa niistä luonnon- ja elämänlaeista, jotka ovat vakioita heidän maailmoissaan.

³Essentialisoituessaan kausaaliminä hankkii essentiaaliaineesta koostuvan verhon ja siirtyy siten neljännestä luomakunnasta viidenteen.

⁴Viidennen luomakunnan muodostavat osittain 46-minät (essentiaaliminät), joiden verhot ja tajunta ovat planeetan essentiaalimaailmassa, osittain 45-minät, joiden verhot ja tajunta ovat aurinkokunnan superessentiaalimaailmassa.

⁵Essentiaaliverhon tajunta on ykseystajuntaa. Yksilö tietää olevansa ainutlaatuinen minä, jolla on häviämätön itsetietoisuus, mutta sen lisäksi suurempi minä yhdessä viidennen luomakunnan kaikkien monadien kanssa ja toivoessaan hän kokee toisten tajunnan omanaan. "Pisaratajunta on yhtynyt valtameritajuntaan." Yksilö "yhtyy jumalaan", kun hän saavuttaa ykseystajunnan.

⁶Kaikissa alempien maailmojen (47-49) atomeissa on essentiaaliatomeja, joilla on passiivinen tajunta ja joita ulkoapäin tulevat värähtelyt voivat aktivoida (jumala immanentti). Vasta korkeammalla emotionaalisteella yksilö on tarpeeksi kehittynyt kyetäkseen edes joskus havaitsemaan näitä värähtelyjä.

⁷Gnostikkojen salainen tietokunta nimitti 46-tajuntaa pojaksi eli Christokseksi ja 43-tajuntaa isäksi eli suureksi kirvesmieheksi.

⁸46-minä on kaikkietävä maailmoissa 46-49. Kaikkietävyys ei tarkoita, että yksilö tietää kaiken kaikesta, vaan että hänellä on kyky ottaa tarpeen vaatiessa nopeasti selvää kaikesta, mitä tahtoo tietää maailmoissaan, paikasta ja kuluneesta ajasta riippumatta.

⁹Vasta essentiaalitajunta voi tulla tietoiseksi fyysisissä, emotionaalisisissa ja mentaalisisissa atomeissa. Siihen saakka subatominen molekyyilitajunta on korkein tajunnanlaji eri maailmoissa. Hankittuaan tämänlaatuiset atomitajunnat monadi voi samaistua näiden maailmojen kokonaistajuntaan ja väärentämättömiin muisteihin menneestä ajasta.

¹⁰Essentiaaliminänä yksilön täytyy itse hankkia oman tutkimuksen avulla täydellinen tieto kaikesta olennaisesta inhimillisissä maailmoissa (47-49).

¹¹Essentiaalimonadit muodostavat oman kollektiiviolennon ja heillä on yhteinen kokonaistajunta.

¹²Essentiaaliminän ei tarvitse syntyä uudelleen, koska hänellä ei ole enempää opittavaa ihmiskunnassa. Usein hän kuitenkin inkarnoituu auttaakseen kaikin tavoin ja henkilökohtaisen yhteyden avulla niitä, jotka valmistautuvat siirtymään korkeampaan luomakuntaan. Kiitokseksi hän voi odottaa väärinymmärtämystä, parjausta ja vainoa, varsinkin niiden taholta, jotka tavallisessa omahyväisyydessään yliarvioivat itseään ja luulevat olevansa valmiita, mutta epäonnistuvat koettelemuksissa, joita he mitään aavistamatta läpikäyvät.

¹³Kun ihmiskunta on tullut tietoiseksi lähes täydellisestä tietämättömyydestään elämän suhteen ja oivaltanut kykenemättömyytensä ongelmien ratkaisemiseen ja kehityksen ohjaamiseen, ovat jopa 45-minät ja sitäkin korkeammat avataarat valmiita inkarnoitumaan siinä tapauksessa, että heidän apuaan vaatii ainakin prosentuaalisesti huomattava osa ihmiskuntaa. Sitä ennen se olisi tarkoitukseton uhraus.

¹⁴Essentiaaliminän omakohtainen tehtävä ei ole vain oppia kaikissa suhteissa uudelleen, vaan hankkia myös vähitellen tajunta verhonsa kuudessa molekyylilajissa ja korvata siten alempi aine korkeammalla, kunnes verho muodostuu yksinomaan essentiaalisesta atomiaineesta. Kun tämä on saatettu päätökseen, aloittaa yksilö aktiivisuus- ja tajuntaprosessin 45-maailmassa tullakseen 45-minäksi.

¹⁵Hän saa alituisesti kokea uudelleen, kuinka alempien maailmojen valo on korkeampien maailmojen pimeys, ei vain kirjaimellisesti vaan myös vertauskuvallisesti. Tajunnallisessa suhteessa 45-minä on ihmiselle sitä, mitä ihminen on kasville.

¹⁶Joissakin esoteerisissa teoksissa essentiaalisuutta nimitetään "rakkaudeksi ja viisaudeksi" ja superessentiaalisuutta "tahdoksi". Tuonkaltaiset nimitykset ovat lievimmin sanoen erehdyttäviä. Kykenemättömyys uusien nimitysten keksimiseen on merkittävä, kun otetaan huomioon, että vähäisinkin tekninen uutuus voi saada oman nimityksen.

¹⁷Asiaan ei tuo selvyyttä se, että essentiaalisuudesta käytetään sanaa rakkaus ja samanaikaisesti sanotaan, ettei ihminen tiedä, mitä rakkaus on. Mutta käsiteseikaannus on vielä paljon suurempi, niin että ihmiset ovat heti valmiita väittämään, että ihminen on kykenemätön rakastamaan. Inhimillinen rakkaus on vetovoimaa (fyysistä, emotionaalista ja mentaalista). Valitettavasti se voi muuttua poistoyöntäväksi, jos se ei ole aitoa. Essentiaalitajunta ei koe vetovoimaa eikä poistovoimaa, vaan ainoastaan erottamatonta kaiken käsittävää ykseyttä ja ykseyden tahtoa.

¹⁸Yhtä avutonta on nimittää superessentiaalisuutta "tahdoksi". Sanalla voi olla korkeintaan vanha filosofinen merkitys, jonka mukaan tahto on tajunnan suhde tarkoitukseen. Mutta sen voi kyllä sanoa olevan kehnonlainen tiedonanto.

¹⁹Tajunnanlajeja nimitetään sopivimmin seuraavasti:

46-tajunta: maailmantajunta

45-tajunta: planetaarinen tajunta

44-tajunta: interplanetaarinen tajunta

43-tajunta: aurinkokuntatajunta

²⁰Essentiaaliminä on tietoinen Lain järkkymättömyydestä ja vääjäämättömästä oikeudenmukaisuudesta, elämän jumalallisuudesta ja kaikkien monadien häviämättömyydestä. Se tietää, että elämä on onnea ja että kärsimystä esiintyy vain fyysisen ja emotionaalisen maailman kolmessa alimmassa molekyylilajissa (48:5-7, 49:5-7) ja silloinkin vain huonon kylvön huonona korjuuna.

1.36 Kuudes luomakunta eli ensimmäinen jumaluuskunta

¹Alimpaan jumaluuskuntaan lasketaan yksilöt, jotka ovat hankkineet verhot ja tajunnan kahdessa korkeimmassa aurinkokuntamaailmassa (43 ja 44). Heidän käytettävissään ovat aurinkokunnan kaksi korkeinta kollektiivitajuntaa. He ovat kaikkietäviä aurinkokunnassa, riippumatta tilasta tässä pallossa ja siinä kuluneesta ajasta. On ymmärrettävää, että he hallitsevat täydellisesti aine- ja liikeaspektit ja Lain maailmoissa 43-49.

1.37 Kosmiset luomakunnat

¹Näistä kuudesta yhä korkeammasta jumaluuskunnasta, jotka sisältyvät 42 korkeimpaan atomimaailmaan, tiedämme, että ne ovat olemassa ja että ne muodostavat täydellisen kosmisen organisaation, joka toimii erehtymättömällä tarkkuudella kaikkien olemassaolon luonnon- ja elämänlakien mukaan.

²Kosmoksessa yksilö ei hanki omia verhoja. Hän edistyy johonkin korkeampaan toimeen ja lopulta korkeimpaan toimeen kollektiivitajunnan omaavassa maailmassaan ja samastuu tähän maailmaan kuin omaan verhoonsa.

³Toisen jumaluuskunnan yksilöt tavoittelevat kaikkietävyttä maailmoissa 36-42 (vasta nyt "kosmistajunta") ja kolmannen jumaluuskunnan yksilöt maailmoissa 29-35 jne.

⁴Korkeimman maailman saavuttaneet ovat vapautuneet kaikesta involvoitumisesta aineeseen ja vapaina monadeina (ikiatomeina) oppineet tuntemaan itsensä niinä ikiminuuksina, joita he aina ovat olleet. Heidän auransa on kuin kosminen jättiläisaurinko, ja he säteilevät energiaa niin kuin kaiken voiman alkulähde.

⁵Jos he toivovat, he voivat kollektiivina astua ulos kosmoksestaan ja aloittaa uuden kosmoksen rakentamisen ikiaineen äärettömässä kaaoksessa.

1.38 Planeettahierarkia

¹Viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöt muodostavat meidän planeettamme hierarkian. He ovat hankkineet atomitajunnan planeettamaailmoissa 46 ja 45 sekä maailmoissa 44 ja 43.

²Hierarkia on jaettu seitsemään departementtiin. Kukin departementti työskentelee omalla erikoistuneella energiallaan, joka toimii aurinkokunnallisen jaksoittaisuuslain mukaan.

³Hierarkia valvoo alempien luomakuntien evoluutiota, ottaen erityisesti huomioon humaniteettiasteella olevat, jotka kärjistyneellä määrätietoisuudella koettavat omaksua 12 essentiaalista ominaisuutta voidakseen paremmin palvella elämää. Näin tehdessään he pätevoityvät viidennen luomakuntaan.

1.39 Planeettahallitus

¹Tähän voivat kuulua yksilöt, jotka ovat saavuttaneet toisen jumaluuskunnan. Planeettahallituksen päällikkö kuuluu kolmanteen jumaluuskuntaan.

²Kuten kaikki hallitukset vielä korkeammassa valtakunnassa, on planetaarinen hallituskin jaettu kolmeen päädepartementtiin, jotka hoitavat kolmea perusluonteista tehtävää koskien aine-, liike- ja tajunnan aspekteja. Niillä on ylin vastuu siitä, että kaikki näihin kuuluvat luonnonprosessit toimivat erehtymättömällä tarkkuudella. Ne huolehtivat siitä, että kaikki saavat sen, mitä heidän tajunnankehityksensä vaatii, ja että kaikkien osaksi tulee leppymätön oikeudenmukaisuus kylvön ja korjuun lain mukaan.

³Ollessaan kosketuksissa ihmisiin, jumalat omaksuvat inhimillisen ihannemuodon, pysyvän verhon fyysisestä atomiaineesta, ankkuriksi myös fyysiselle tajunnalleen, verhon, jonka voi helposti muuttaa kaikille näkyväksi.

1.40 Aurinkokuntahallitus

¹Välttämätön edellytys aurinkokuntahallituksen jäsenyydelle on, että yksilö on saavuttanut kolmannen jumaluuskunnan. Tämä hallitus valvoo tietenkin kaikkea aurinkokunnassa, ottaa vastaan ohjeita korkeammilta hallituksilta ja antaa ohjeita planeettahallituksille.

²Se välittää myös kosmosta ja Lakia koskevaa vastaanotettua tietoa siinä määrin kuin tämä on tarpeellista toimintojen täyttämiseksi.

³Itsensä toteuttamisen laki pätee kaikissa luomakunnissa, ja kaikkien yksilöiden on tutkittava maailmojaan mahdollisuuksiensa mukaan ja opittava soveltamaan saavutettua tietoa ja ymmärtämystä.

1.41 LAKI

¹Laki on kaikkien luonnon- ja elämänlakien summa: aineen, liikkeen ja tajunnan vakiosuhteet - ilmentäen ikiaineen olemusta sekä kaikkivoivan, ehtymättömän ja ikuisesti dynaamisen ikivoiman sokeaa tapaa vaikuttaa luonnon ja elämän järkkymättömissä ja väistämättömissä vakiosuhteissa.

²Tätä Lakia tiede ei ole vielä tutkinut enempää kuin häviävän murto-osan verran.

³Lakeja esiintyy kaikessa ja kaikki on lain ilmausta. Itse jumalatkin on saatettu Lain alaisiksi. Kaikkivalta on mahdollinen vain kaikkien lakien ehdottoman virheettömän soveltamisen kautta.

⁴Ikiaineessa (muinaisten opettajien kaaoksessa) ei ilmene mitään lakeja. Niitä ilmenee ainoastaan atomien koostumisien yhteydessä kosmoksessa.

⁵Mitä enemmän subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan rajat laajenevat, sitä useampia lakeja löydetään. Ainoastaan korkeimman jumaluuskunnan monadeilla on tietoa kaikista universumin laeista ja kykyä soveltaa niitä oikein peittämättömällä tarkkuudella.

⁶Luonnonlait koskevat ainetta ja liikettä, elämänlait koskevat tajunnan aspektia.

⁷Tärkeimmät ihmiskuntaa koskevat elämänlait ovat: vapauden laki, ykseyden laki, kehityksen laki, itsen laki (itsensä toteuttamisen laki), kohtalon laki, korjuun laki ja aktivoimisen laki.

⁸Vapauden laki sanoo, että jokainen monadi on oma vapautensa ja oma lakinsa, että vapaus saavutetaan lain kautta, että vapaus on oikeus omalaatuun ja aktiivisuuteen kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa. (Uteliaisuus toisten sielunelämän suhteen on kohtalokas erehdys.)

⁹Ykseyden laki sanoo, että kaikki monadit muodostavat ykseyden ja että jokaisen monadin on itse toteutettava ykseytensä kaiken elämän kanssa yliyksilöllistä tajunnanekspansiota varten.

¹⁰Kehityksen laki sanoo, että kaikki monadit kehittävät tajuntaansa ja että on olemassa voimia, jotka vaikuttavat eri tavoin elämän lopullista päämäärää kohti.

¹¹Itsen laki sanoo, että jokaisen monadin on itse hankittava kaikki kaikkitietävyydelle ja kaikkivallalle tarpeelliset ominaisuudet ja kyvyt. Ihmiskunnasta lähtien se merkitsee: lakien ymmärtäminen ja vastuu, joka siitä seuraa.

¹²Kohtalon laki osoittaa, mitkä voimat tarpeelliset kokemukset huomioon ottaen vaikuttavat yksilöön.

¹³Korjuun laki sanoo, että kaiken hyvän ja pahan, jonka olemme ajatuksilla, tunteilla, sanoilla ja teoilla aiheuttaneet, saamme samalla mitalla takaisin. Jokainen tajunnanilmaisu vaikuttaa monella tavalla ja aiheuttaa joko hyvää tai huonoa kylvöä, joka kerran kypsyy sadoksi.

¹⁴Aktivoimisen laki sanoo, että yksilöllinen kehitys on mahdollinen ainoastaan oma-aloitteisen tajunnanaktiivisuuden kautta.

¹⁵Tarkemman selvityksen elämänlaeista antaa Laurencyn teos Viisasten kivi. Tärkeimmät yksilöä koskevat lait ovat vapauden laki, ykseyden laki, itsen laki ja aktivoimisen laki, erityisesti kaksi ensimmäistä.

¹⁶Elämänlait mahdollistavat jokaiselle suurimman mahdollisen vapauden ja erehtymättömän oikeudenmukaisuuden. Vapaus eli valta on yksilön jumalallinen, luovuttamaton oikeus. Se saavutetaan Lain tuntemuksella ja lakien virheettömällä soveltamisella. Vapaus (valta) ja laki edellyttävät toisiaan. Kehitys edellyttää tarkoituksenmukaisesti sovellettua Lain mukaista

toimintaa. Muutoin kosmos rappeutuisi kaaokseen.

¹⁷Poistyyntävän perustaipumuksen omaavien monadien kehitys voi ottaa väärän suunnan ja osoittautua jo kasvikunnan loiselämässä ja eläinkunnan (ja ihmiskunnan) petoelämässä. Tiedostamaton ja vielä suuremmassa määrin tietoinen kajoaminen monadin ikuisesti luovuttamattomaan, loukkaamattomaan jumalalliseen vapauteen, jota rajoittaa kaiken elävän yhtäläinen oikeus, johtaa taisteluun olemassaolosta ja elämän julmuuteen.

¹⁸Elämä on iloa, onnea, autuutta mentaalimaailmassa ja kaikissa korkeammissa maailmoissa. Kärsimystä esiintyy vain fyysisten ja emotionaalisten maailmojen kolmessa alimmassa piirissä.

¹⁹Pahaa ovat kaikki erehdykset Lain suhteen, erityisesti poistyyntävä taipumus (viha) kaikissa lukuisissa muodoissaan.

²⁰Kaikki hyvä ja paha, mikä ihmistä kohtaa, on hänen omaa aikaansaannostaan, seurausta siitä, että hän on soveltanut omaa rajallista käsitystään oikeasta ja väärästä. Kaikki saavat korjata sen, mitä ovat edellisissä elämissä ja usein samassa elämässä kylväneet. Yksilölle ei voi tapahtua mitään, mitä hän ei ole Lakia uhmaamalla ansainnut.

²¹"Inhimillinen kaksoisluonne" näyttäytyy "korkeamman ja alemman minän" välisessä ristiriidassa, kausaalitajunnan välttämättömien kausaalisten ihanteiden, jotka yksilö ennemmin tai myöhemmin kykenee toteuttamaan, ja inkarnaatioverhoissa oleskelevan "epätäydellisen persoonallisuuden" (ominaisuuksien, jotka minä on hankkinut alemmilla tasoilla) välillä. Täydelliseen elämäkokemukseen kuuluu, että minällä on kerran ollut kaikki huonot ominaisuudet ja että hän on saanut korjata seuraukset.

²²Ihminen oppii, joskin uskomattoman hitaasti, omista kokemuksistaan ja korjaamalla sitä, mitä on kylvänyt. Ihminen inkarnoituu, kunnes on oppinut kaiken, mitä opittava on, ja korjannut viimeistä jyvää myöten kylvämänsä. Mitä korkeamman kehitysasteen yksilö on saavuttanut, sitä suurempi vaikutus sen erehdyksillä Lain suhteen on, ja sitä suurempi vaikutus yksilöä kohdanneella loukkauksella on. Kaikenlainen epäoikeudenmukaisuus on ehdottomasti mahdotonta, ja puhe siitä johtuu tietämättömyydestä ja kateudesta.

²³Tietämättömyys, laittomuus ja ylivoimainen mielivalta seuraavat toisiaan. Siinä määrin kuin ihminen saavuttaa yhä korkeampia tasoja, hän näkee lain välttämättömyyden ja tarkoituksenmukaisuuden, yrittää omaksua tietoa luonnon- ja elämänlaeista ja pyrkii myös hankkimaan kyvyn soveltaa tietämäänsä mielekkäästi. Kun ihminen kykenee tähän, hän ei ole vain oppinut vaan myös viisas.

²⁴Tietämättömyys luulee voivansa olla laitton, voivansa kieltäytyä hankkimasta tietoa luonnon- ja elämänlaeista ja soveltamasta niitä oikein. Luonnonlaki syystä ja vaikutuksesta, elämänlaki kylvöstä ja korjuusta, opettavat tietämättömälle ja eniten elämää uhmaavalle vähitellen, lukemattomien tuskallisten kokemusten kautta, mikä on mielekästä ja tarpeellista. Tietämättömälle täytyy antaa tietoa lain välttämättömyydestä ja haluttomalle täytyy opettaa kaikkien yhtäläisen oikeuden loukkaamattomuutta.

²⁵Kaikki moralistit (evankeliumien farisealaiset) rikkovat vapauden ja ykseyden lakeja loukkaamalla alinomaan yksilön henkilökohtaista koskemattomuutta (juoruamishalullaan, holhoojantavoillaan, kajoamalla yksityiselämän pyhyyteen). Yksilöllä on elämän jumalallinen oikeus olla juuri sellainen kuin on kaikkine puutteineen, virheineen ja paheineen, oikeus ajatella, tuntea, sanoa ja tehdä kuten parhaaksi näkee niin kauan, kun hän ei siten loukkaa toisten yhtäläistä oikeutta samaan loukkaamattomaan vapauteen.

²⁶Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ihmisiltä puuttuu ymmärtämys yksilön ehdotonta koskemattomuuden oikeutta kohtaan. Toisten elämäntapa ei koske meitä, ja kaikki tuomiot ovat kohtalokkaita erehdyksiä. Ainakin nk. esoteerikkojen pitäisi ymmärtää tämä, mutta näyttää vievän aikaa, ennen kuin he oppivat olemaan puuttumatta toisten asioihin. Se kuuluu vaikenemisen taitoon.

²⁷Inhimillisiä oikeus- ja yhteiskuntajärjestelmiä tullaan alituisesti muuttamaan, kunnes

lopullisesti muotoiltu lakijärjestelmä on yhdenmukainen elämänlakien, elämän kehittymisen ja elämän tarkoituksen kanssa.

1.42 Tulevaisuuden tiede

¹Hylozoiikka, 46-minän Pytagoraan muotoilema mentaalinen tietojärjestelmä, on ainoa esoteerinen järjestelmä, joka antaa selvityksen olemassaolon kolmiyhteisyydestä ja siten planeettahierarkian olemassaoloa koskevasta perusnäkemyksestä. Saamme kiittää Pytagorasta niistä todellisuuskäsitteistä, jotka ovat välttämätön perusta tieteelliselle katsantotavalle. Hänen aikomuksensa olikin luoda henkisestä materialismista vakaa pohja tulevaisuuden tieteelle.

²Aineaspekti on olemassaolon kolmesta aspektista ainoa, joka mahdollistaa tieteellisen tarkkuuden. Tajunnanaspekti ja liikeaspekti eivät voi antaa yhtä loogisia selityspenusteita. Siitä ovat sekä joogafilosofia että vanhat ja uudet "okkultiset" järjestelmät parhaita todisteita.

³Useimmat meidän aikanamme päivänvalon nähneet "ylifysiikan" järjestelmät sopivat parhaiten emotionalisteille, jotka eivät tarvitse eivätkä edes toivo selkeyttä, koska selkeys ehkäisee emotionaalisen tajunnan estotonta, ääretöntä mielikuvituksen laajenemista, jonka mystikko kokee tarpeena.

⁴On selvää, ettei filosofiaan ja tieteeseen koulutettu älymystö uhraa aikaa ja vaivaa epäselviin järjestelmiin, varsinkin kun kaikki uskonnolliset, filosofiset ja tieteelliset auktoriteetit ovat julistaneet esoteriikan mystagoogien henkiseksi keitokseksi, minkä kaikki ihmiset ovat jo kauan sitten kaiki tienneet.

⁵Tämän kirjoituksen sisällöstä hyötyneen ei ole sitten vaikea huomata vanhempien järjestelmien mentaalisia puutteita. Esoteerisesti kouluttamattoman ei pidä kuitenkaan kiirehtiä vertailemaan ennen kuin hän hallitsee hylozoiikan perusteellisesti, muutoin on käsitesekaannus helposti seurauksena. Sen välttämiseksi ei kukaan saanut kuulua kahteen tietokuntaan menneinä aikoina.

⁶Luvut 1.4-1.41 ovat hylozooikon "pieni katekismus".

1.43 Loppusanat

¹Uskonnon emotionaalinen tehtävä on ollut vapauttaa ihminen pelosta ja rauhattomuudesta, antaa hänelle uskoa elämään ja hyvyyden voimaan. Mystiikan tehtävänä kaikissa uskonnoissa on ollut suoda pysyvä autuus ja "kaiken järjen ylittävä rauha".

²Tieteen tehtävänä on tutkia fyysistä, mutta ei ylifyysistä todellisuutta. Ilman esoteerisia tosiasioita jää 49:stä kosmisesta maailmasta 46 ihmiskunnalle tuntemattomiksi, tiede kykenee tutkimaan ainoastaan maailmaa 49.

³Filosofia, esoterikka ja antroposofia ovat puuhailleet olemassaolon ongelmien parissa. Filosofien ja esoteerikkojen välinen suuri ero on siinä, että filosofit ovat suureksi osaksi olleet subjektivistieja ja luottaneet spekulatioidensa paikkansapitävyyteen, kun taas esoteerikot ovat olleet objektivistieja ja rakentaneet järjestelmänsä tosiasioille.

⁴Siinä tapauksessa antroposofi Steiner oli esoteerikko. Steinerin ja esoteerikkojen välinen ero oli siinä, että esoteerikot hyväksyivät yli-inhimillisiä tosiasioita vain planeettahierarkialta, kun taas Steiner luuli voivansa itse todeta myös sellaisia tosiasioita, mikä on sulaa järjettömyyttä. Niitä ei ole myöskään "akashakronikassa".

⁵Teosofeille huomautettakoon, että heiltä on puuttunut tarpeellinen filosofinen ja tieteellinen koulutus ja että heidän kuvauksensa esoteriikasta ovat useimmiten olleet epä-älykkäitä ja joka tapauksessa epätydyttäviä, minkä vuoksi ne ovat vaikuttaneet "kvasilta". Teosofit eivät myöskään ole selvittäneet joogafilosofian ja esoteriikan välistä olennaista ja periaatteellista eroa. Ei ole oikein sanoa, kuten Blavatsky väitti, että kaikki ylifyysinen tieto on tullut "Intiasta". Se on tullut planeettahierarkialta, ja sen esoteerisia tietokuntia on esiintynyt kaikkien niiden kansojen keskuudessa, jotka ovat saavuttaneet riittävän korkean tason osatakseen mielekkäästi kysellä

elämän tarkoitusta ja päämäärää.

⁶Esoteerikko on lopullisesti jättänyt illuusioiden ja fiktioiden maailman, jossa ihmiskunta näkee parhaaksi elää, astuakseen todellisuuden maailmaan.